

TESTAMENTET

P E R   T H O R E L L

T E S T A M E N T E T

Optegnelser fra samtaler og samvær
med Martinus, som ud fra sin kosmiske
dybdeindsigt på kristent grundlag
har manifesteret en kosmologisk
verdenstolkning, der rummer
livsmysteriets løsning
og åbenbaring af menneskehedens
evolutionære bestemmelse

Der gives situationer, hvor et væsen
hellere må tale end tie, selv om denne
tale ikke kan undgå at skurre i den
uindviedes øren.

Martinus: "Omkring min
Missions Fødsel".

MARTINUS 1890-1981

Til orientering for læseren af de følgende dagbogsoptegnelser bringes her en kort beskrivelse af den barndom og opvækst, der kulminerede med den åndelige indvielse og den derigennem åbenbarede guddommelige plan for menneskehedens fremtid: Martinus fødtes i den lille stationsby Sindal (Soldal) 14 km øst for Hjørring i Vendsyssel. Hans mor var husholderske på godset Christianshede. Hun var ugift, og Martinus blev derfor anbragt i pleje i morbroderens hjem, hvor han forblev under hele sin opvækst. Han kom godt ud af det med sine plejeforældre, der var gode og kærlige mennesker. De havde et lille husmandssted med én ko, som plejemor passede, medens manden gik på vejarbejde. For sådanne fattige husmandsfolks børn bød sognet kun på få timers ugentlig undervisning. Den lille landsbyskole havde kun én lærer og to klasser, hvoraf den ene var for børn op til 10 år og den anden for 10-14 årige. Der blev kun undervist i de mest elementære fag såsom læsning, skrivning og regning samt bibelhistorie, nogle salmer, lidt danmarkshistorie og geografi. Af disse fag holdt Martinus mest af religion. Når han ikke var i skole, vogtede han om sommeren kvæg på en stor gård i nabolaget, hvor besætningen var på 30 køer.

Mæ *Æ* *Æ* Af natur var Martinus en *h*erlig og hengiven dreng, for hvem Gud og Kristus fra de tidligste barneår var en levende virkelighed. Han bad hver dag til Gud, og samvittighedsspørgsmål løste han efter formlen: "Mon Kristus ville gøre det?". Om en dag, da han gik til konfirmationsforberedelse, beretter han selv: "Det var en dejlig sommerdag. Vi sad i præstegårdens havestue, og midt under det hele sagde præsten, at det var ganske forfærdeligt, hvis et lille barn døde, uden at forældrene havde fået barnet døbt, for så ville det gå lige til helvede. Jeg tænkte: 'Det kan da ikke være rigtigt. Gud kan da ikke lade et lille barn brænde evigt på grund af to forældres luner'. Og da præsten i den samme time sagde, at der hvilede en forbandelse over uægte børn, følte jeg, at dette umuligt kunne være sandt. Jeg kunne ikke tro, at Gud skulle være vred på mig, fordi jeg var et uægte barn. Ud fra dette forstod jeg,

at der måtte være noget forkert i det, kirken lærte. Min egen indstilling til Gud og Kristus var jo meget kærlig, og derfor kunne jeg ikke forstå, at Gud skulle være så brutal".

Martinus kunne godt lide at gå i skole, og fra sine tidligste drengeår nærrede han et inderligt ønske om selv at komme til at studere og blive skolelærer. Hans mor havde lovet at være ham behjælpelig med at få dette ønske opfyldt, men hun døde, da Martinus kun var elleve år, og dermed var denne plan forpurret. Senere kunne Martinus tænke sig at blive missionær, men samtidig var han klar over, at hans skepsis over for de kirkelige dogmer umuliggjorde dette.

Da Martinus var færdig med skolen, arbejdede han nogle år som landbrugsmedhjælper. Ved atten-års alderen kom han i lære som mejerist og virkede i dette fag, indtil han omsider kom til København. Her havde han forskellige jobs og fik til sidst stilling som kontorist på mejeriet "Enigheden", der var beliggende på det yderste Nørrebro. Selv havde han lejet et værelse ved Nørrebros Runddel, og det var i dette værelse, den overfysiske begivenhed fandt sted, der indviede den beskedne, ydmyge og ganske ulærde landsbydreng fra Vendsyssel til en genløsermission med årtusindlangt sigte, nemlig den "at videreføre Jesu guddommelige forkyndelse klarlagt som alkærlighedens videnskab for en modnende, åndeligt hungrende intellektuel menneskehed".

Martinus havde lånt en bog om okkulte emner, der også omfattede et afsnit om meditation. Dette vakte Martinus' interesse, og efter bogens anvisning satte han sig i mørke og med bind for øjnene til at meditere på begrebet Gud. Efter en kort stund så han sig konfronteret med en lysende kristusskikkelse, der kom imod ham, voksede til overnaturlig størrelse og fortsatte ind i ham, hvor den blev stående. Fra denne kristusskikkelse, der nu var i Martinus' indre, udgik et kraftigt lysvæld, i hvis skær han ligesom fra en position ophøjet over kloden kunne se denne dreje og have, konti~~er~~enter, byer og landskaber passere under sig. Martinus oplevede således, at der fra kristusskikkelsen i hans eget indre udgik vældige kvanter af lys, der funkledede ud over den ganske verden.

Den absolut vågent dagsbevidste oplevelse var dermed slut, og selv om Martinus forstod dens betydning, nemlig at Kristi budskab til og mission for menneskeheden gennem ham

i fornyet og intellektualiseret form skulle forkyndes for verden, kunne han ikke fatte, hvorledes han, som et helt ubeskrevet blad hvad såvel fysisk som åndelig lærdom angik, skulle kunne magte en sådan enorm opgave. Men allerede næste formiddag, skærtorsdag det var den 24. marts 1921, da Martinus igen havde sat sig til rette for at meditere, så han pludselig ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, der efterlod himlen lidt lysere. Dette gentog sig nogle gange, og for hver gang blev himlen mere lys for slutteligt at udgøre et ocean af altoverstrålende gyldent lys, der vibrerede som lodrette guldtråde og totalt opfyldte rummet. Al fysisk form inklusive Martinus' eget legeme var totalt opgået i dette levende guldhav, og alligevel var oplevelsesevnen og den individuelle bevidsthed i behold. Martinus følte, at han her uden for tid og rum frigjort af al fysisk binding befandt sig i sit udødelige Jeg's element "hævet op fra den nuværende jordiske menneskeheds kosmiske blindhed til livets højeste kosmiske udsyn".

Denne henrykkelse til de højeste kosmiske livsregioner varede kun sekunder målt i jordisk tid, men den efterlod Martinus i en ny transcendental bevidsthedstilstand, der satte ham i stand til at se alkærligheden som verdensaltets grundtone og fundament for den gryende nykristne verdenskultur.

Med den nye bevidsthedsform fulgte også en stærkt øget psykisk og fysisk sensibilitet, som Martinus gennem en vanskelig og ofte smertefuld tilpasningsperiode måtte lære sig at beherske, men han var blevet sig sit høje kald bevidst og kom hurtigt i gang med at anvende sine nyaktiverede talenter i den kosmiske missions tjeneste, til hvilken han var blevet indviet. At han har levet op til denne sin kaldelse bevidnes i rigt mål af hans livsværk, der for enhver uhildet ånds- og sandhedsforsker vil udgøre en uafviselig bekræftelse på, at et menneske opfostret i et uintellektuelt bondemiljø uden om studier, eksamener, forskning og åndelig vejledning pludselig får evne til at skabe en kosmisk videnskab, hvis slutfacit er det evige verdensbillede og dets fundament alkærligheden samt alle levende væseners udødelighed og fremtræden som deres egen skæbnes herre.

Med den af Martinus manifesterede omfangsrige litteratur og symbolske verdensforklaring er Apokalypsens "forseglede bogrulle med skrift både udvendig og indvendig" (Åb.5,1.) åbnet og dens indhold udlagt til vejledning for menneskeheden under

dens fortsatte vækst i intellektualiseret følelse eller alkærlighedsstruktur. Med denne vækst vokser også den åndelige hunger og evnen til forståelse af de kosmiske analysers dybdeværdi, og således vil menneskeheden styret af kosmiske skaberytmer føres ud af den åndelige blindheds lidelsesdomæne frem mod de gennem årtusinder forjættede lyksalighedens oplevelsessfærer.

I N T R O D U K T I O N

Gennem mange år har jeg i mine dagbøger sporadisk nedfældet visdomsord, der under mine samtaler med Martinus som åndelige solstrejf lyste op i mit sind. Det var dog først i 1977, jeg mere systematisk begyndte at nedskrive i hovedtræk, hvad vi havde talt om, og specielt hvad Martinus havde sagt.

I perioden fra 1970 til sin død marts 1981 tilbragte Martinus regelmæssigt nogle timer hver anden søndag eftermiddag hos os. Jeg hentede ham ved Instituttet på Mariendalsvej, hvor han jo også havde sin beskedne bolig, og kørte ham senere tilbage dertil.

Som naturligt er, så jeg forventningsfuldt frem til disse samvær, idet jeg fra mit første møde med Martinus i 1947 i ham så det åndelige lysvæsen, der ved sit ords lys kunne begejstre min sjæl og forløse mit sinds slumrende gudskraft.

Vor faste menu ved disse for mig ophøjede "nadverstunder" var te og hjemmebagte æbleskiver, der faldt godt i Martinus' smag. Samtalen gik som regel ivrigt, ikke blot ved tebordet og senere, men også undervejs ud og hjem. Oftest deltog en medarbejder eller to i samværet.

Samtalerne er skrevet ned som stikord samme dags aften eller dagen derpå og er senere under fordybelse udformet således, at de fremtræder som resumeer af de kosmiske dybdesandheder, der åbenbares under samtalerne forløb.

Den åndelige spændvidde i samvær og samtaler, der prægede disse for mig hellige stunder, skyldtes naturligvis udelukkende Martinus' permanent aktive intuition, der ikke lod noget dybere spørgsmål ubesvaret eller noget dybere emne ubelyst af den kosmiske logiks altafslørende lysvæld.

Optegnelserne berører emner af såvel mere "jordnære" tilsnit som emner omhandlende de sublimе livsspektre, der fortøner sig ud over den fysiske sansehorisont, men med hvilke Martinus havde permanent intuitiv sansekontakt. Og det er navnlig disse sidstnævnte, der udgør sådanne åndeligt værdifulde brudstykker eller fraktioner af den evige visdom, som Lars Nibelvang^x så træffende kaldte rodtanker der kaster strålebundter af nyskabende ideer til alle sider.

Samtidig med disse uvurderlige glimt fra en højere bevidsthedsregion kan man også følge ligesom den gradvise udklang af Martinus' rent fysiske nærværelse og således som en helhed betragte optegnelserne som en "sidste nadver" i samvær med denne udsending fra den guddommelige verden.

Som det vil fremgå, var der intet gravitetisk over vore samvær og samtaler ud over den højtidsfornemmelse, der altid prægede mit eget sind, når jeg var sammen med Martinus eller talte med ham over telefonen. Tværtimod havde Martinus et muntert og optimistisk sindelag, der altid virkede smittende på omgivelserne. Meget sans for ægte humor havde ^{Martinus} han også. Kun når vi var alene sammen, kunne jeg spore en dyb åndelig hjemve, som da han betroede mig sin inderlige længsel efter samvær med væsener af hans eget evolutionære vækstrin, en længsel efter at være frigjort af den materielle begrænsning, der hindrede ham i at fremtræde som den åndelige storhed, der var hans sande natur. "Når mennesket vokser i ånd, bliver det tilsvarende mindre dominerende i kødet. Først når dette er åbenbart, er mennesket virkelig stort".

---

^x) Musiker, okkultist og forfatter. Det var af Lars Nibelvang Martinus lånte bogen, der ledte til den meditation på Gud, under hvilken han oplevede sin indvielse eller "den store fødsel".

denne bogs
Motivering for ~~bogens~~ titel

Ingen må tro, at Kristendommen i sin renkultur er i forfald. Den er en evig, uforgængelig realitet. Kristus har ret, når han siger: Himmelen og Jorden skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.

Martinus.

Så langt, jeg husker tilbage, har Martinus i skrift og tale nævnt den intellektualiserede menneskeheds behov for et "Tredje Testamente", der skulle fuldkomme Bibelens to testamenter og således opfylde Jesu forjættelse om en Sandhedens Hellige Ånd, som han ville sende fra Faderen, den ånd som Jesu samtid endnu ikke var mentalt moden for, eller som Martinus selv formulerer det: "Som følge af den ringe begavelse hos mennesker af Jesu samtid kunne Kristendommens forkyndelse ikke overføres til disse menneskers mentalitet som bevisført kendsgerning".

Martinus lagde aldrig skjul på, at han var indviet til den gerning at være formidler af denne sandhedsånd "for at skriften skulle gå i opfyldelse".

En gang i begyndelsen af halvfjerdserne kom Martinus til mig med nogle sider manuskript til en bog, som han ville give titlen "Det Tredje Testamente", og som skulle publiceres gennem et forlag uden for Instituttet og dermed ^{ud}gøre sagens endelige åbning ~~ud~~ mod en bredere offentlighed. Martinus bad mig korrigere manuskriptet, efterhånden som arbejdet skred frem, hvilket jeg naturligvis med glæde og taknemmelighed sagde ja til.

Martinus havde længe talt om denne bog, der skulle danne epoke i hans forfatterskab. Det var kommet forlagsboghandler Jarl Borgen

for øre. Han henvendte sig til Martinus og tilbød at udgive bogen. Martinus var glad for denne tilkendegivelse af interesse fra et af de store forlag og besluttede, at Borgens Forlag skulle foretrækkes.

Gennem en lang række år dominerede denne skabeimpuls Martinus' bevidsthed og opfyldte hans sind med ildhu efter at se værket fuldkommet. Overalt, hvor han færdedes, bragte han dette emne på bane og tændte dermed hos mange forventningen om en nært forestående nyskabelse af vidtrækkende dimensioner fra Mesterens hånd og ånd.

Martinus fik skrevet mange afsnit af den påtænkte bog, og alle var de en fremholdelse af Kristus, hans mægtige altomspændende ånd og epokedannende inkarnation som Jesus af Nazaret samt hans levende demonstration af den humane alkærlighedens adfærd, der er menneskehedens fremtid.

Men årene gik, og selv om Martinus fortsat talte ivrigt om bogen og dens mission, blev det mig efterhånden klart, at arbejdet med den var gået i stå. Og som det vil fremgå af mine optegnelser, besluttede Martinus omsider definitivt at opgive arbejdet med bogen og i stedet koncentrere sine kræfter omkring genudgivelsen af "Livets Bog" med hovedtitlen "Det Tredje Testamente" og "Livets Bog" som undertitel. På dette tidspunkt forelå der 130 korrigerede sider manuskript.

Af de i det følgende refererede samtaler vil det fremgå, hvor stærkt Martinus gennem mange år var engageret i arbejdet med denne påtænkte bog, og med hvilke forventninger han så frem til dens fuldendelse. Emnet dukker bestandigt op under vore samvær, og for ikke at skabe forvirring har jeg overalt, hvor det drejer sig om dette ufuldendte værk, anvendt betegnelsen "Testamentet" og ikke den påtænkte fulde titel "Det Tredje Testamente", der nu - måske mere korrekt - betegner samtlige værker af Martinus og i ét og alt er en udlægning af de evige sandheder i Jesu Kristi liv og lære som højeste guddommelige logik, som videnskabernes videnskab og guds-

"Testamentet" var tænkt at skulle udgøre Martinusmissionens endelige tilkobling til og forlængelse af Jesu Kristi mission. En klar præcisering af, hvad Kristendom i virkeligheden er, og hvad den ikke er. Logisk udredning af, hvad der i vort jordiske samfund er kristent, og hvad der er antikristent. En analyse af menneskenes forskellige mentale trin, væksten af de mentale energier, de kritiske faser i denne vækst, dens evolutionære målsætning og det "rigtige menneskerige" der venter os på den anden side af det ragnarok, der i vor tid præger hele det mondiale udfoldelsesfelt med lidelse og frygt.

Var der ikke en bevidst kosmisk styring og nærværelse i verdensaltets bevægelsesocéan, en over alle jordiske tids- og rummål ophøjet levende væren, hvorledes skulle denne kontinuitet, denne samhørighed, disse indviedes, profeters, genløseres og salvedes åbenbaringer og forudsigelser da kunne finde sted? Hvorfra kommer disse avancerede budbringere? Hvilken kraft har bevaret og sammenføjede deres budskaber i en ordensfølge som perler på en snor?

Det Gamle Testaments indledning er jo en genial beskrivelse af selve den evige universelle skabeakts urgrund og målsætning: "Lad os gøre mennesker i vort billede efter vor lignelse" (1.Mosebog 1, 26). Denne skabeprocess indledes med udspaltningen i køn, mand og kvinde, og dermed skabningens involution i livets natside, den enpolede tilstand, som udgør indivielsen i mørket.

Dersom Gud ikke var lige så nærværende i mørket som i lyset, hvoraf da denne letsporlige forunderlige styring af livsvæsenets vandring gennem dette mørke? Det er jo netop på baggrund af dette mørke, at avancerede lysets ånder åbenbarer sig og forkynder lysets evangelium.

Hele Det Gamle Testamente med dets mange bøger indeholder en rigdom af bekræftelser på et aldrig svigtende Forsyns overvågning,

en progressivitet fra fase til fase i menneskets tildannelse, indtil det store under, det altomkalfatrende energiskifte indledes med inkarnationen af et kristusvæsen så lysende forskellig fra alt, hvad der tidligere havde vist sig, at det må stå klart, at dette væsen kom som gæst fra et rige eller et evolutionstrin, der i sandhed ikke var af det primitive mentalniveau, dette kristusvæsen kom som en lysets budbringer til.

Gennem et par årtusinder har de kristne livsanvisninger nu ligget opslået for skiftende slægtled og kulturer, alt medens tiltrækning og organisering af de martialske energier er eskaleret indtil en sådan grad, at de i vor tid martrer og knuger den ganske menneskehed.

Denne situation er dog ikke en afsporing af den evige verdensplan, der ikke drejer sig alene om planeten Jorden - dette diminutive fnug i det uendelige kosmos - men udgør selve guddommens og dermed helhedens livsfunktion eller altopretholdende interkosmiske stofskifte.

Kristus inkarneret som jødisk borger i Palæstina under navnet Jesus, kom ikke fra den guddommelige verden til dette primitive jordiske oplevelsesplan for med et trylleslag at forvandle en i mentaludvikling endnu tilbagestående menneskehed til en menneskehed af fuldkomne mennesker i Guds billede.

Kristendom er den højeste åndelige logiks tænke-, handle- og væremåde, og en væsensart af en sådan karakter er et evolutionært vækstprodukt udviklet ved individuel erfaringsdannelse gennem utallige inkarnationer, hvilket er lig med indtagelse af næring fra "Kundskabens Træ på godt og ondt". "Kundskabens Træ" er det fysiske plan, hvor de evige love eller gudsviljen er manifesteret

i fysisk fortætning og således ved deres virkning ad årtusinder danner livsvæsenet til og vækker dets slumrende eller indsovede guddommelige identitet. Jesu udtalelser om verdensdommen og "ilden" som han var kommet for at kaste ud over Jorden, viser klart, at han var sig både midler og mål i denne skabepoces bevidst. (Se Matt. kap.24 og Luk.12,49-53).

Under den sidste nadver før arrestationen og henrettelsen siger Jesus til sine disciple, at han vil bede Faderen sende dem en anden Talsmand, Sandhedens Ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den ikke ser den og ikke kender den, men at de kender den, og at den bliver hos dem og i dem (Joh.14,16-17), og at Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i hans navn, skal lære dem alt og minde dem om alt, hvad han har sagt (do,26). Hvilken anden mening kan der ligge heri, end at det er åndelig oplysning og indvielse i livsmysteriet, der skal udgøre sluteffekten af Kristi livsmission?

Og Jesus siger videre: "Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, Sandhedens Ånd kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden, thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer. Han skal herliggøre mig, thi han skal tage af mit og forkynde jer det. Alt, hvad Faderen har, er mit, derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde jer det" (Joh.16, 12-15). Er det ud fra disse Jesu ord rimeligt og logisk at forvente en ny kristusinkarnation eller et eller andet fysisk synligt himmel-fænomen med den helt umulige effekt i ét nu at forvandle en indbyrdes stridende, torterende og myrdende slægt af livsvæsener, hvis handlinger er styret af egenkærlighed og selvopholdelsesdrift til en menneskehed af alkærlige livsvæsener fuldkommet i Guds billede ^{forlenet} og med Kristi guddommelige egenskaber og kosmiske indsigt?

Når alle logisk set må passere samme evolutionære strækning for at nå samme evolutionære stade, er det da ikke netop denne vejledning ved Sandhedens Hellige Ånd, der er det ene fornødne, for at individet ikke skal fare vild i livsløgnenes og de halve sandheders vildnis? Og kan en opfyldelse af Jesu Kristi højtidelige løfte være mere fyldestgørende end den detaljerede kosmiske verdensforklaring, der nu er manifesteret og gjort intelligibel for den vågnende menneskehed i form af Martinus' livsværk "Det Tredje Testamente"?

Ordet testamente har sin rod i det latinske testari, der betyder bevidne eller bekræfte. I Bibelen anvendes ordet i betydningen pagt mellem Gud og menneske. Ved den sidste nadver byder Jesus sine disciple at drikke af kalken, idet han siger: "Denne kalk er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer" (dansk overs. Luk 22,20). Men i den engelske bibeloversættelse anvendes ordet testament i stedet for pagt: "This cup is the new testament in my blood, which is shed for you".

Når nu Martinus som indviet ved Kristus giver sin kosmiske verdensforklaring betegnelsen "Det Tredje Testamente", er det netop fordi hans værker udgør den ved Helligånden indgivne bekræftelse af den ubrydelige pagt mellem Gud og menneske, himmel og jord, bekræftelse af alle tings samfunktion i en guddommeligt styret og overvåget evig verdensplan. Kan noget tredje testamente være mere værdigt sin betegnelse, mere værdigt at kobles til de to foregående testamenter som bekræftelse og fortsættelse af disse gudsindgivne skrifter og i sandhedens ånd at sammenføje de tre til en hellig treenighed?

Den kristne forkyndelse i sin uintellektuelle form tilpasset det mentale niveau såvel på Jesu samtid som de følgende to årtusinder

var baseret på et trosinstinkt, som hos mange i human og intellektuel udvikling fremskredne mennesker af vor tid forlængst er udlevet. For sådanne mennesker er den dogmatiske kristenlære en alt for begrænset og uacceptabel livsforklaring, hvilket resulterer i, at hedenskab, materialisme og vantro en overgang kommer til at præge samfundsstrukturen. Men en verdenskultur baseret udelukkende på selvopholdelsesdrift og menneskeskabte love er som et hus bygget på sand. Den kan ikke bestå men må gå til grunde i sit eget åndelige mørke.

Men Kristendommen kan ikke gå til grunde. Den er menneskets fremtid og fremtidens menneske. Kristus er stadig vejen, sandheden og livet. Over tærsklen til en ny verdensepøke lyser denne bekræftelse med forstærket glans i form af "Det Tredje Testamente"s på kosmisk logik baserede udredning af reinkarnationsprincippet, livets fortsættelse efter den fysiske død samt den alle levende væsener omfattende uomgængelige lov for skæbnedannelse, hvilket vil sige det karmiske princip, alt formidlet og styret gennem skiftende kombinationer af seks arter af progressive kosmiske grundenergier udgået fra en syvende grundenergi: Moderenergien.

Med den åbenbaringsviden, der er manifesteret i "Det Tredje Testamente", er den manglende intellektuelle dimension indføjet i den kristne verdenslære. Kristusmysteriet er løst! Livsmysteriet er løst! Løsningen ligger åben til optagelse for nulevende og kommende generationers åndeligt modnende individer.

At kristne den ganske planet med dens utallige såvel inkarnerede som diskarnerede sjæle under mental vækst må naturnødvendigt være en evolutionær proces, der strækker sig over endnu nogle årtusinder. Men alle er evige væsener, og en almægtig Gud er garant for en evig verdensplans aldrig svigtende funktion.

Det er ud fra sådanne præmisser, at Martinus med den kosmisk indviedes autoritet erklærer:

"Målsætningen for det tyvende århundredes verdensgenløsning er en videreførelse af Kristi mission i den forstand, at kristusbevidstheden skal komme til udfoldelse i den enkelte og Kristi væremåde dermed komme til at dominere den enkeltes adfærdsmønster. Derved bliver stadig større områder af samfundslegemet indkorporeret i Kristi legeme og bevidsthed. Dette er Kristi andet komme og Den Hellige Ånds overskygning af de jordiske kontinenter".

+++++

17.maj 1970
Pinsedag

Martinus talte om solstof som lys eller tanke fra Gud samt om "partikler og tomrum" som materiens endelige analyse^x. "Tomrummet" er tanke eller ånd og altså ikke tomt i egentlig betydning. "Partiklerne" er tankens materialisation.

Al sygdomsbekæmpelse ved åndelige processer må i fremtiden - når Guds tid er inde - ske ud fra denne nøgleindstilling.

Når man ser et legemsområde udgøre et sår med materie og pus, udgør det samme område set ~~fx~~ i mikrokosmisk perspektiv et kosmos med kloder i kollision og brand.

Kun tanken kan nå til disse mikrokosmiske dybder og bringe orden i kaos på samme måde som Gud sagde der blive lys!

Bønnen, som Jesus brugte den, er midlet ved sådanne processer og vedligeholdelsesprocesser i det hele taget.

Denne lære er det teoretiske og eksperimentelle forstadium til direkte legemsmaterialisation og dematerialisation.

Fordøjelsesprocessen er en assimilering af solstof, der er mineralsk og indeholder alle grundstoffer.

Gennem fordøjelsesprocessen kan der kun i legemet optages åndelige værdier, hvilket vil sige energierne i deres universelle oprindelighed.

Et menneske kan slet intet tage,
uden det bliver ham givet fra himmelen.

(Joh.Døberen. Joh.3,27)

---

^x) Demokrit (ca. 460-370 f.K.) kom til næsten samme konklusion eller kosmiske facit: "Virkeligt er kun atomerne og det tomme rum".

13.marts 1977

Martinus sagde, at Skandinavien i vor tid er centrum for kosmisk indstråling, således som Palæstina var det for et par årtusinder siden. Jeg påpegede i den forbindelse det interessante, at det såkaldte Van-Allen bælte ligger specielt lavt over Skandinavien.

Martinus sagde videre, at sårheling, helbredelse og lægedom i det hele taget er tyngdeenergi, hvilket vil sige Guds viljekraft.

-----

1. maj 1977

Martinus talte om sin åndelige sansekontakt med det submikroskopiske. Han talte også om vendepunktet i evolutionen, hvor væsenet slipper taget i det instinktførte og bevæger sig over tærsklen til egenviljens domæne, hvor det gennem at vælge og at opleve konsekvenserne af dette valg begynder at "spise af frugterne fra kundskabens træ". Væsenets instinktive kontakt med Gudsviljen degenererer, og det begiver sig ud på sin lange odysse gennem de fysiske smertensriger, indtil det ad årtusinder atter vender tilbage og hengiver sig under formlen "ske ikke min men Din vilje".

Martinus talte også om den begyndende dannelse af forsvarslegemer, der starter i planteriget og kulminerer i det animalske menneskes krigsmaskineri, der repræsenterer den totale djævlbevidsthed.

Om begivenhederne ved og omkring Golgata sagde Martinus, at det var åndelige fænomener, der fandt sted, fordi denne kristusmanifestation markerede vendepunktet fra den martialske til den kristne livsform.

-20-

13. maj 1977

Svensk radio P.I., rubrikken "Svar i Dag", Steen Söderberg:

En lytter havde ønsket at høre noget om Martinus. Steen Söderberg nævnedes Martinus' lysoplevelse og dens effekt, ligesom han omtalte de seks grundenergier og de tilsvarende oplevelsesplaner. Han nævnedes også korrekt den syvende grundenergi, dens natur og funktion. Derpå neutraliserede han det hele med en bemærkning om, at "Livets Bog" var en forvirrende blanding af gammelt og nyt - det hele af noget tvivlsom værdi!"

15. maj 1977

På et oplæg fra mig talte vi om det at lære salmevers i skolen, således som man jo førhen gjorde det. Martinus sagde, at dette var en værdifuld pædagogisk foreteelse, fordi disse salmer, som han selv havde oplevet det, senere i livet dukkede frem i bevidstheden og afslørede de bag ordene skjulte åndelige dybdeværdier.

29. maj 1977, Pinsedag

"Det er fuldbragt" (Joh.19,30) var ikke Jesu egen røst men en røst fra den åndelige verden i lighed med mange af de øvrige fænomener, der fandt sted omkring den globalt evolutionære skelsættende begivenhed på Golgata.

Der var Kristusvæsener til stede. Det er dem der refereres til hos Mattæus 27,52-53: "Gravene åbnede sig, og mange af de hensøvede helliges legemer opstod, og de gik ud af gravene og kom efter Hans opstandelse ind i den hellige stad og viste sig for mange".

- 21 -

17. juli 1977

Under en telefonsamtale fra Klint fortalte Martinus, at han i sit foredrag ved feriebyens åbning havde udtalt, at han var den eneste på denne planet, der havde kosmisk bevidsthed. Denne udtalelse havde naturligvis vakt forargelse hos en tilhører - vel nok flere - men Martinus nævnede én bestemt, som han dog senere havde talt med og i nogen grad bibragt forståelse for sandheden i sin påstand.

23. september 1977

Under et besøg hos Martinus i "Rosenberg" på Klint talte vi om forsvarsprincippet forældelse og våbnenes afmagt. Allerede om hundrede år vil al krigsførelse være forbudt ved international lov, og der vil være indført tvungen mægling.

Martinus fremholdt sætningen: "Lader os gøre mennesker i vort billede efter vor lignelse" (1. Moseb. 1, 26) som Bibelens største og vigtigste, fordi den rummer den kosmiske skabehensigt, alle levende væseners evolutionære kulmination.

Yderligere kom vi ind på begrebet homoseksualitet, der i mange tilfælde blot er perverteret heteroseksualitet og i den gængse betydning ikke er udtryk for den virkelig dobbeltpolede kærlighedsadfærd, der jo er alkærlighed.

Vi talte også om den "himmelske" lovsang, som den f.eks. er skildret hos Lukas 2, 13-14 samt i Åbenbaringens kap. 19, og som Spalding beretter om den i værket "Life & Teaching of the Masters of the Far East" (på dansk hos Strubes). Martinus bekræftede, at denne lovsang er en realitet.

I en samtale om forskellige temperamenter bemærkede Martinus, at uden hans eget beherskede temperament ville "Livets Bog" eller Sagen i det hele taget ikke være blevet manifesteret.

23. oktober 1977

Martinus så omslaget til Kahlil Gibran's "Profeten" og sagde straks: "Han er meget dobbeltpolet".

Han læste børnepjecens citat fra "Profeten", og ^{han} syntes, det var smukt, ^{at} og det var sandhed.

Martinus så også portrættet af Gibran i Barbara Young's bog og bekræftede indtrykket af fremskreden polforvandling.

Om Gibran's tegninger af nøgne skikkelser sagde Martinus, at dette var den dobbeltpoledes indtryk af og forhold til legemet og kærligheden. Tegningerne var udtryk for kærtegn i pagt med alkærligheden og den ophøjede seksualisme, der ikke mere har sit fokus i kønsorganerne.

"Dobeltpolethed" forklarer Martinus som den psykisk-organiske tilstand, der er under fremvækst i mennesket, og som indebærer foreningen af det maskuline og det feminine principps egenskaber i samme individ. Denne evolutionært betingede forvandling af kønspolariteten vil i sin fuldbrydelse remplacere egenkærlighed med alkærlighed, der vil udgøre den gryende nye verdenskulturs hovedhjørneste.

At være dobbeltpolet må således ikke forveksles med den gangse opfattelse af ordet "androgyn" (af græsk aner, mand, og gyne, kvinde), der leksikalt udlægges som hermafrodit eller tvekønnet.

Ligeledes må det at være dobbeltpolet ikke forveksles med homo- eller biseksualitet, der mere må betragtes som evolutionære overgangsfænomener. Det virkeligt dobbeltpolede menneske skal ikke bruge sin næste til at elske sig selv med.

- 23 -

9. oktober 1977

Parringsdriften, hvilket vil sige kønsforholdt mellem mand og kvinde, er gået i forrådnelse. Brugen af de mange forskellige præventionsmidler fører til orgier af overdrivelse på det seksuelle område. Dette er direkte bespottelse mod Helligånden. Samleje på den ordinære facon, der ikke har forplantning til formål, er det samme som at lade en maskine køre, uden at den udfører anden funktion end blot at køre.

Abortus provocatus er mord. Det lille foster repræsenterer et levende væsen, som uger eller måneder efter ^{igen} må forsøge at inkarnere og måske endnu en gang blive offer for fosterdrab. For hvert sådant afbrudt inkarnationsforsøg går der energi tabt, og evnen til at opbygge eller organisere et legeme svækkes, hvilket kan resultere i, at barnet eller det pågældende væsens nydannede legeme dør ved fødslen.

Vi talte også om energitab ved seksuelle overdrivelser.

Yderligere talte vi om TV-serien "Herskab og Tjenestefolk", der for Martinus var "guldkopier", fordi handlingen repræsenterer ånden fra hans barndom og opvækst.

Martinus bekræftede, at al livsoplevelse er baseret på genkendelse.

23/10 77
Cibron

6. november 1977

Martinus går ind for skriftet "Brev for en ufødt". Et abortindgreb indebærer, at man tager 70-90 leveår fra et sådant væsen. Man formener det adgangen til den fysiske verden, hvor det skal udvikle sig til mennesket i Guds billede.

Sandheden er den højeste religion og kan ikke patenteres. Den er også fremtidens religion, og den er altforenende, hvilket betyder, at alt hvad der er af sandhed eksisterer i denne ene højeste sandhed.

20. november 1977

Martinus var lidt træt, men dog åndslevende som altid.

Vi talte en del om abortdebatten, hvor Martinus naturligvis i kraft af sin høje indvielsesgrad har det sidste og afgørende ord. Han betegnede de mange forsvarere for fri abort som "kyllinger der endnu ikke er udruget", hvilket jo trods alt er et tilgivelsesmoment.

Vi talte også om forplantningsdrift i modsætning til alkærlighed. Martinus skelner klart mellem det vi gør af kærlighed til Næsten, og de af vore handlinger der er betinget af familieegoisme og instinktet for selvopretholdelse.

5. februar 1978

Martinus virkede en smule uoplagt. Det var mig ikke muligt rigtigt at få en kosmisk samtale i gang. Ved ankomsten til Dyrehavevej spurgte jeg om "JEG"-symbolet i bronze kun var beregnet for anvendelse på gravsten, da jeg godt kunne tænke mig et sådant placeret på muren til venstre for vor hoveddør. Svaret var en klar afvisning med den begrundelse, at symbolet er helligt og magisk og ikke skal anvendes som motiv på sofapuder eller på anden utilsigtet måde.

I 1973 følte Martinus, at "kanalerne" nu var åbne for det mystiskes indstrømning (som i eksemplet Uri Geller).

Martinus sagde også, at det frie abortsystem betegner det absolutte humanitetens nulpunkt, djævlbevidsthedens og den kosmiske blindheds triumf og kulmination.

Der er dog megen kristusbevidsthed repræsenteret på kloden. Den skal blot ikke søges blandt kirke- og sekt-mennesker men hos en vis kategori af selvstændigt tænkende individer, der har naturligt udviklede humane talenter, som indgår i deres adfærdsmønstre og præger dette med den nye kulturs segl.*

Jeg havde skåret en finger, og i den forbindelse sagde jeg, at det nok ikke var nogen tilfældighed, at mennesket har ti fingre og ikke ni eller elleve. Hertil svarede Martinus prompte, at i sidstnævnte fald havde mennesket ikke haft den hjerne, det har i dag.

18. februar 1978

Martinus var veloplagt - næsten som i gamle dage.

Påturen til Klampenborg talte han meget om begivenhederne i Iran. Martinus henholder sig vedblivende til et interview, han engang hørte, og under hvilket Shahan redegjorde for sine planer for modernisering af landet. Vi var enige om, at den nye "religiøse" hersker ikke ville bringe det iranske folk bedre kår.

Jeg fortalte om min samtale med forlagsboghandler Jarl Borgen, og det var tydeligt meget opmuntrende for Martinus.

Efter teen, da jeg stort set var ^{uforstyrret} sammen med Martinus, forklarede han nærmere om sin tilføjelse foran i "Testamentet". Han har nu fået den rette impuls angående hvorledes han skal analysere og betegne Moses og Mosesepoken i den progressive evolution: Moses var med sine ubarmhjertige straffeansvisninger talsmand for den militante epoke, som menneskeheden må ~~gennem~~ igennem for tilegnelse af kendskab til det kulminerende mørke. Moses var således indviet til den mission at skulle tænde den brand, der i vor tid kulminerer i at kloden er forvandlet til et våbenarsenal, der i slagstyrke virker, som var det beregnet til krigsførelse mod andre planeter.

Men allerede med Jesus Kristus indledtes en ny æra i menneskehedens evolutionshistorie. Her skete den store kosmiske vending fra mørke til lys. Her blev Mosesmentaliteten dømt og en lysets og tilgivelsens æra indviet. Begivenheden på Golgata var den største i denne planets evolutionsforløb.

Martinus har altså nu fundet den rette måde og motivering for sammenkoblingen af Det Gamle, Det Nye og Det Tredje Testamente. Hans analyse, som altså endnu ikke er helt afpuddet, lød genial og lovende. Må Gud give ham styrke, hjernefriskhed og ydre uforstyrrethed til at fuldende dette enormt koncentrerede værk, der er skrevet for en kommende menneskekultur.

(18.februar 1978 fortsat, 2)

- 26 -

Martinus var meget interesseret i sine astrologiske aspekter, fordi han havde læst, at mennesker født i Løvens tegn i denne periode skulle huske at betale gammel gæld. Jeg forsøgte at forklare og at vise ved hjælp af hans horoskop, hvorfor ugebladsastrologen havde skrevet sådan. I denne forbindelse fik jeg lejlighed til at opridse det retrograde kredsløbs 26.000-årige cyklus og dets markante faser, hvoraf de sidste tre er Vædderen, Fiskene og Vandmanden med henholdsvis Moses, Kristus og Martinus som talsmænd.

Moses var altså mørkets og krigens profet og talsmand, medens Jesus Kristus var lysets og fredens talsmand. Kristus var og er af en langt mere ophøjet evolutionær dimension end nogen anden af de i historien registrerede store indviende. Og Kristus er i Martinus og forbliver i Martinus og virker og taler gennem Martinus. Dette er den Hellige Ånds funktionsmåde, når den skal meddele sig progressivt til en i åndelig udvikling fremadskridende menneskehed.

Med Martinus er en ny tidsalder indviet. Hans budskab er Kristi genkomst. Når der står skrevet, at de skal se Menneskesønnen komme i skyen med kraft og megen herlighed (Luk.21,27), og at hans andet komme skal være som lynet, der kommer fra øst og lyser helt om i vest (Matt.24,27), så udlægger Martinus dette på den måde, at "skyen" er det karmiske verdensmørke, der i vor tid konstant omhyller vor planet, tillige med den åndelige analfabetisme, der er dominerende i mennesker og samfund. "Lynet" og "kraften" og "herligheden" er den endelige kosmiske verdenstolkning, der fra de højeste sfærer gennem Martinus er manifesteret som livs- og adfærdskodeks for de kommende årtusinders menneskeheder, og som via de højt udviklede internationale kommunikationssystemer vil blive forkyndt over den ganske klode og danne grundlaget for et forenet planetrige, hvori Gud og Kristus er centrum og alkærligheden eneste lov.

Hævn- og forsvarsprincippet må helt neutraliseres. I et kristusrige, et internationalt verdensrige føres der ikke krige. Tvistigheder må bilægges ad fredelig vej. Lad angrebslystne angribe, men bekender man sig til de kristne principper, må våbenbrug ophøre - også det mentale! I en kommende verdensorden vil det ved international lov være forbudt an anvende vold.

Stort set vil det tage endnu et par årtusinder for menneskene at få indlært den kristne væremåde og vænne sig til den nye epokes tænkning og moral. Men den nye tidsalders fødsel er en realitet. Alt hvad den jordiske menneskehed mangler er tilegnelse og efterlevelse af den kosmiske logik, der rummes i den åndsvidenskabelige verdenslære, som den er meddelt ved Martinus.

De sande kristne er de, der lever kristent. Kristendommen udgøres af alt det og alle dem i samfundet, der er i pagt med Kristi livsanvisninger.

Det eneste levende, den eneste oplever og det eneste faste punkt er JEG'et. Alt andet er bevægelse igangsat og opretholdt af JEG'et. Legemet er egentlig et kompleks af antenner for JEG'ets kontakt med den omgivende verden.

Den samlede fysiske verden, hvilket vil sige verdensaltet i sin helhed med dens mangfoldighed af skabelse og skabninger er Guds livsoplevelse!

26.februar 1978

Martinus var veloplagt. Vi talte en del om den omdiskuterede bog "Oprør fra Midten". Martinus sagde, at en af de tre forfattere havde kendskab til hans kosmologi.

Vi nærmer os et jordisk "Ragnarok" (Götterdämmerung = gudernes dom), om end dette Ragnarok ikke er umiddelbart forestående. Flere mindre krige derefter vil heller ikke kunne undgås. Men allerede i løbet af næste århundrede vil der blive et internationalt forbud mod national selvtægt - en verdensdomstol.

Barnedåb, som den praktiseres i vor tid, er uden værdi. Men i de tidlige kristne tider var præsterne forlenet med en vis magisk kraft, hvorved barnet gennem dåbsceremonien blev indpræget en kristen impuls, der ligesom knyttede det til Kristendommen, hvilket dog ikke fratog barnet dets senere tros- og handlingsfrihed. Konfirmationen skulle så være en mere vågen bekræftelse af dåbspagten.

En medarbejder kunne ikke forstå dette, da han mente, at når barnet på dette spæde stadium var bevidstløs, kunne det ydre dåbsritual og dens indhold af ord umuligt influere på barnet.

Martinus formåede ikke at overbevise denne medarbejder om rigtigheden af sin påstand, hvilket blot bekræfter, hvad jeg før har konstateret, nemlig at også studiet af åndsvidenskaben kan skabe "skriftkloge", der fatter bogstaven, men ikke ånden.

Martinus gentog, at kulstof-14 metoden ikke er tilforladelig som tidsmåler, fordi den magnetiske pol uafledigt forskydes og påvirker nedbrydningshastigheden af kulstof 14. Disse oplysninger har Martinus fra Velikovskys bog "Klodernes Kollision".

- 29 -

12.marts 1978

Vi talte om rumskibe og UFO'er m.m. Ligeledes talte vi om muligheden for fysisk liv på planeterne i vort solsystem. Martinus finder, at der er megen sandhed i Velikovsky's "Klodernes Kollision". Jupiters røde plet kan være begyndende "fødsel" af en ny klode i lighed med almindelig celledeling. Dette er Velikovsky's teori, som Martinus mener er nær sandheden. Han har dog ingen direkte bekræftelse ad åndelig vej på dette.

Martinus understregede sin kosmologiske eller verdenslæres absolutte frihed for institutionalisering: Ligesom enhver frit kan lade solen skinne på sig eller gemme sig i skyggen, kan enhver frit tilegne sig kosmologien eller vende sig bort fra den. Den er blevet åbenbaret for den til den jordiske cyklus knyttede menneskehed og venter blot på den åndelige modning hos hvert enkelt individ.

Martinus har nu bestemt sig for, at "Testamentet"s afslutning skal udgøres af et afrundet verdensbillede. Jeg nævnte i den forbindelse, at jordens mange primitive folkefærd måtte have mindst tusinde år for blot at kunne ane dybden af kosmologien, hvilket Martinus var enig med mig i.

Vi er fremmede på jorden. Vort sande hjem er den åndelige verden. Den er vor evige bolig. "Vort hjem er i Himlen". Alle vore ydre observationer under de mange fysiske tilværelser bliver jo først til oplevelse, når de "fordøjes" gennem vore mentallegemer.

2.april 1978

Martinus var frisk og veloplagt. Han havde holdt foredrag på Klint i anledning af påsken.

Foranlediget af en artikel i et amerikansk tidsskrift talte vi en del om Uri Geller og de fænomener omkring ham, der er beskrevet i Andrija Puharich's bog "Uri". I denne bog findes et dramatisk afsnit om konflikten i Melleløsten. Vi var enige om, at dette område meget vel kan blive arnested for næste storkrig. Vi kom også ind på emnet pyramidemagi og pyramidens opførelse ved levitation.

23.april 1978

Martinus var særdeles veloplagt. Han talte ivrigt om arbejdet med det sidste afsnit af "Testamentet" og hans søgen efter et ord eller en dækkende betegnelse for JEG-feltet eller det levende væsensafsnit, der ikke er bevægelse men bevægelsens igangsætter.

Martinus sagde, at han var glad for min tålmodighed med bogen, hvortil jeg sandheden tro svarede, at jeg tværtimod var utålmodig. Men Martinus mener bestemt, at han får bogen færdigskrevet. Han mener også, at fjerde bind af "Det Evige Verdensbillede" vil blive færdigt.

Martinus præciserede, at tænke- og skabevnen absolut kun kan udvikles i den fysiske verden, hvilket svarer særdeles fint til den gamle "videnskabelige" teori, at den progressive fysiske legemsdannelse har til formål at danne hjerne.

7.maj 1978

Martinus var meget oplagt og talte blandt andet om, at alle menneskers evolutionære mål var at blive kristusvæsener. At blive et sådant væsen er at blive ét med alle ~~eksisterende~~ eksisterende kristusvæsener og dermed også blive ét med alle disse væseners viden og kosmiske styrke, der direkte strømmer fra den højeste Guddom.

Den nye verdenskultur udgøres af de mennesker, der er interesserede i kosmologien eller åndsvidenskaben, og som forstår den.

Den hellige ånd er netop videnskaben om verdensaltet, hvilket vil sige, at mennesket med denne viden vil blive direkte medium for den ånd, der skal præge og beherske den nye verdenskultur. Denne nye verdenskultur udgøres således af de mennesker, der nu grupperer sig omkring Martinus' verdenslære. I samme omfang, som vi formår at inkorporere denne verdenslære og dermed Kristendommen i tænkning og adfærd, er vi repræsentanter for den nye verdenskultur eller verdensimpuls.

Den hellige ånd er altså videnskaben om verdensaltet - ikke at forveksle med specialviden om temperaturer på ~~Månen~~ Saturn, støvpartikler på Månen, galaksernes antal og udstrækning eller "huller" i den kosmiske ~~helhed~~ helhed.

Livet er ikke evigt i den betydning, at det blot er "noget som er". Livet er kun evigt i kraft af sin evige fornyelse gennem skabelse og vekselspil mellem lys og mørke. Der hersker mørke over verdensdybet, indtil livsvæsenet - Guds ånd - befaler lyset at overvinde eller sprede dette mørke.

Ligesom ilden og elektriciteten er de kosmiske grundenergier til stede overalt. Heraf fremgår det, at det er talenterne for organisering af ydre former og funktioner, der betinger ydre skabelse. Skaberen og skabeevnen er altså før det skabte og eksisterer ud over formen. Det levende væsen i sig selv er den evigt usynlige kosmiske kemiker.

21.maj 1978

Martinus var veloplagt, men stemningen var måske ikke så "åndelig", hvilket nok for en stor del skyldtes mine egne oplæg, der var af mindre dybtgående natur.

Under vor samtale om jøderne og deres mission i verdensudviklingen sagde Martinus, at så længe Moses er deres kristus, vil de forblive krigeriske, skæbneudløsende og skæbneforfulgte.

Forøvrigt gav Martinus udtryk for den anskuelse, at Paulus kunne være den reinkarnerede Moses, og at Moses kunne være en reinkarneret ypperstepræst fra Atlantis.

På mit spørgsmål om et åndsvidenskabeligt indstillet menneskes reaktion, dersom det skulle stilles for en inkvisitionsdomstol og opfordres til at afsværge sin tro eller nægte at gøre dette og derfor blive henrettet, kunne jeg ikke få Martinus' tilslutning til tanken om, at man af hensyn til det ansvar man har for sit legemes ve og vel, burde afsværge med munden men forblive tro i ånden. Martinus sagde, at dersom Kristus eller ~~han selv eller~~ de kristne martyrer ikke havde stået fast i troen, ville der ikke være nogen Kristendom i dag.

Martinus talte også om, at hans verdensbillede har det hele. Han nævnede de tolv grundfacitter (Livets Bog side 849 p.p.) samt hans endnu ikke publicerede symboler med de 24 spiraler. Dette antal udviklingsspiraler er, hvad han kan få med i sine analyser, men de fortøner sig naturligvis i uendeligheden til begge sider altså i frem- og tilbagegående retning, hvilket vil sige ned i mikrokosmos og op i makrokosmos. Det er de samme syv principper, der gentages i alle spiraler, selv om kloder og mælkeveje m.v. har kredsløb og livsudfoldelser, der er forskellige fra det organiske menneskes.

Jeg talte Martinus' puls, der var 80 og meget regelmæssig.

17. september 1978

Martinus virkede rask og oplagt. Vi talte om titlerne "Livets Bog" og "Det Tredje Testamente".

Martinus kom ind på den meget dybtgående JEG-analyse, som han er ved at udforme til "Testamantet".

Vi talte om størrelser, der absolut kun er perspektivbetingede sanseoplevelser. Det ubegrænsede har ifølge sagens natur ingen begrænsning. Sansehorisonten er ikke lig med verdens og livets ende.

1. oktober 1978

Vi talte om det fysisk-videnskabelige perspektiv, der lukker sig, hvor linjerne løber sammen i horisonten.

Vi kom igen ind på vendepunktet fra Moses til Kristus: For Moses var det logik at dræbe for at leve. Med Kristus ophørte dette at være logik.

Martinus talte om sfinksen symboliserende det begyndende kristusvæsen. Ligeledes talte han om pyramiden, som han i et syn så den i dens oprindelige fremtræden omgivet af et grønt og frodigt landskab, da han under sit besøg i Ægypten stod foran den store pyramide.

Pyramideindvielsen var beregnet for det lokale virkefelt, som aspiranten ville få tildelt, og hvor det dræbende princip endnu var rådende. Pyramideindvielsen var altså ikke den store kosmiske indvielse, men snarere en form for kunstig bevidsthedseksponering.

Martinus kom også ind på pyramidens alder, dens mission i en større sammenhæng og den anvendte metode ved dens bygning.

Han fortalte yderligere om Petradalen, der under et voldsomt regnskyl fyldtes med vand, og hvor mange amerikanske soldater druknede. Dette kom på tale i forbindelse med en samtale om Noah og hans ark med dyrene samt sandheden bag overtroen om denne beretning.

-34-

4.oktober 1978

Martinus i en telefonsamtale: "Det var mærkeligt, at Jesus kunne vælge en mand som Peter, der bar sværd, til medarbejder".

Jeg: "Jesus måtte jo betjene sig af et ufuldkomment jordisk redskab for at manifestere sit fuldkomne kosmiske budskab. Paulus var jo kaptajn i hæren. Du, Martinus har i sandhed heller ikke nogen fuldkommen skare af færdigudviklede mennesker til støtte i etableringen af den nykristne verdenslære. Peters sværd markerer forsvarsprincippet, den gamle Moselov og verdensimpuls, som Peter jo var vokset op med. Og bærer ikke jeg og mange med mig i realiteten sværd ved siden i form af et mere eller mindre ubehersket og opfarende temperament?"

15.oktober 1978

Martinus var åndeligt uoplagt og virkede træt og ukoncentreret. Det er mit indtryk, at sagen om milliongaven til kulturfondèn belaster hans bevidsthed hårdt.

Jeg fortalte igen om Rider's forlag i London, der i skrivelser i anden anledning udtrykte stor interesse for udgiverretten til Martinuslitteraturen. Da jeg i denne forbindelse sagde, at netop "Testamentet" ville være den helt rigtige bog at udsende over et engelsksproget forlag som en virkelig introduktion til det store engelsktalende forum, var Martinus helt enig heri, fordi bogen udgør den endelige frigørelse af hans budskab, der i virkeligheden er den kristne revolution. Martinus' værker er Kristi genkomst. Der bliver ingen anden Kristi genkomst end denne Kristi ånds åbenbaring!

"Testamentet" er den åndelige bygnings apex, dens topsten. Alt hvad der hidtil er foregået i sagen har været at ligne ved stilladser, baljer m.m. omkring et nybyggeri. Med "Testamentet" falder stilladset, og bygningen står klar som det åndelige lystempel for kommende årtusinder.

-35-

29.oktober 1978

Martinus var frisk og veloplagt. Vi talte meget om milliongaven og dens historie. Jeg læste korrespondancen desangående. Der har stået en del strid om denne donation, men brikkerne er nu faldet på plads, milliongaven er hjemme, og det er jeg på sagens og ikke mindst på Martinus' vegne glad for.

Om Nobels fredspris til Sadat og Begin sagde Martinus, at deres fredsforhandlinger var at ligne ved en druknendes klamren til det sidste halmstrå, og at disse forhandlinger således mere var udtryk for selvopholdelsesdrift end for egentlig fredsvilje.

Martinus fik det reviderede manus til "Testamentet" med hjem for at ájourføre indledningen med sit eget manus. Han var tilfreds med forordet.

30.oktober 1978

Martinus ringede i aften angående indledningen til "Testamentet". Han ønskede, at jeg skulle rette den, så den blev, som jeg havde læst den for ham, da han var her for nogle uger siden. Jeg lovede at gøre dette hurtigt ud fra min kopi og at sende det færdige produkt til ham.

Vi talte længe om perspektivet for dette værk, dets mission og betydning for sagens endelige ~~frigørelse~~ fremlæggelse for offentligheden. Værket er på én gang beregnet som introduktion til offentligheden, ^{som}altwå til førstegangslæsere, og samtidig den endelige topsten på den indivielsespyramide, som Martinus' samtlige værker udgør.

Martinus sagde, at ~~små~~småtlige hans arbejder egentlig er beretningen om hans eget liv.

Den store vanskelighed har været, at få de ophøjede kosmiske sandheder ~~ansku~~anskuelliggjort på et jordisk fatteligt sprog.

19. november 1978

Martinus var veloplagt men dog lidt træt. Samtalerne var ikke så spirituelle, som det oftest er tilfældet.

Martinus ville "låne" det reviderede manuskript til "Testamentet" et stykke tid endnu. Han udtrykte spontant sin glæde over introduktion og indledning.

Martinus havde været hos øjenlæge, der blot havde bedt ham komme igen om et årstid. Der var en anelse stær og en anelse forkalkning.

Martinus fortalte igen om Billedbladets horoskoper, der passer på hans oplevelser. Vi så nærmere på hans personlige horoskop, men han blundede hen.

3. december 1978

Samtalen i dag var ikke på noget tidspunkt af virkelig åndelig karat. Vi talte mest om gamle dage nærmere betegnet Martinus' ungdomstid de første dekader af dette århundrede.

Vi talte om vore ungdommelige interesser i hypnose og trylleri. Martinus havde optrådt med forskellige tricks og har kørt bil med bind for øjnene på en markedsplads på Fyn. Han kunne endnu meget hurtigt og uden stop opremse "professor" Labri's lange vrøvlemonolog om "frikadellens flugt over plankeværket". Vi kom ind på dette emne, fordi vi talte om en af sagens interesserede, der var dygtig til at hypnotisere.

Allerede da Martinus ringede lørdag aften, blev jeg klar over, at han ikke var særligt åndeligt oplagt.

Under køreturen til Klampenborg talte vi dog en del om december som en hellig måned og om Jesu jordiske fødselsdag, der efter ~~XXX~~ Martinus' mening snarere ligger i august end i december. Dette indebærer umiskendelige relationer mellem Kristendømmens fødsel under de to oppositionelle tegn Jomfruen og Fiskene og den nye verdenslæres eller ~~Kxxx~~ Nykristendømmens fødsel under de to oppositionelle zodiak-tegn Løven og Vandmanden (dette sidste er dog mine egne reflektioner).

18.december 1978

Martinus virkede lidt træt og tillukket. Da vi kørte gennem den julebelyste Ordrupvej, hvor et hornorkester klædt i gammeldags dragter musicerede, havde Martinus ikke særligt positive bemærkninger derom.

Martinus vil nu skrive en mere udførlig analyse af Helligånden. Denne analyse skal indsættes foran i "Testamentet", hvilket jeg mener er forstyrrende og overflødigt. Jeg forsøgte at ^{påvise,} ~~ixxxx~~ hvor præcist dette begreb allerede er behandlet flere steder i det forhåndenværende manuskript, men Martinus sagde, at dette ikke var analyser og i hvert fald ikke tilstrækkeligt dybtgående beskrivelser.

Sagens bestyrelse skal en tur rundt og se på højskoler med henblik på realisering af drømmen om en åndsvidenskabelig højskole på Klint.

Mogens Møller har nu gode indtægter ved sine foredrag i Danmark og Sverige.*

Martinus sov i hele tre kvarter. Bagefter undskyldte han meget, at han havde sovet og indtrømmede, at han den senere tid havde været lidt ekstraordinært træt og ~~også faldt i søvn~~ at han også af og til faldt i søvn under sit arbejde ved skrivemaskinen.

---

*) Mogens Møller blev som fast medarbejder knyttet til sagen 1945, først med domicil i Århus, senere i København.

7. januar 1979

Martinus var veloplagt og blundede ikke.

Vi talte om døden som en bevidsthedens overførsel til et andet oplevelsesplan. Martinus overvejer at kalde denne proces "fødsel 2" ud fra den kendsgerning, at døden ikke er nogen egentlig død. Jeg kan dog ikke lide dette udtryk "fødsel 2", fordi det lyder for teknisk, hvilket jeg også gjorde Martinus opmærksom på. Vi kan efter min mening ikke undvære ordet "død" i vort sprogbrug, men vi kan forlene ordet med en ny og mere positiv betydning.

Vi talte om polforvandling, som er under umiskendelig fremvækst blandt de yngre generationer. Vi talte også om yogiernes kontrol over seksualdriften gennem styring af denne kraft langs ryggraden mod centre i hjernen, hvilket svarer til Martinus' naturlige eller mindre mystiske forklaring om en kosmisk evolutionært styret forbindelse mellem livsvæsenets to poler.

I det øjeblik, en mand og en kvinde fuldbyrder en erotisk akt med kulmination for begge parter, er de "ét kød". Gud har sammenføjet dem. En kosmisk kemisk forbindelse er indgået og vil gøre sig gældende i de to menneskers liv, hvor meget de end forsøger at ryste hændelsen af sig.

Vi talte om kommende storkrige, der ~~xxxxxxx~~ udgør ~~xxx~~ i verdensgenløsningen i den betydning, at de således frembragte lidelser og den således eksponerede karma skal danne grob^fund for dybere livs- og åndsforståelse og dermed grob^fund for vækst af alkærligheds-talentet og Kristendommens fuldbyrdelse. Martinus betegnede disse kommende krige som "Ragnarok" (et udtryk fra den nordiske gudelære, tysk Götterdämmerung - gudernes dom).

Martinus forklarede, at for eksempel en opera oplevet fra den åndelige verden ville fremtræde som en langt skønnere og mere fuldkommen ~~oplevelse~~ udfoldelse end samme opera oplevet fra tilværelsens fysiske side.

- 39 -

20. januar 1979 (lørdag)

Martinus ringede og var veloplagt. I modsætning til den nærmest foregående tid var han meget snaksom og sagde blandt andet, at han skrev på en analyse af "Sandhedens Ånd", der er forløberen for XX "Den Hellige Ånd". Denne analyse er tænkt indsat foran i "Testamentet" før afsnittet om nadvermysteriet. "Sandhedens Ånd" er den talsmand, Jesus Kristus ville sende til jordens mennesker. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

L-2 Når Kristus ville åbenbare sig i skyerne, så var det naturligvis ikke de skyer, der drifter over jorden som led i dens vædskekredsløb. Skyer er jo noget, der formørker himlen og hindrer lyset i at nå ned til menneskene. Netop det mentale mørke, det lidelsens, mistroens og fortvivlelsens skydække, der i vor tid skjuler Guds himmelske herlighed for den afsporede menneskehed, udgør den natsorte baggrund, på hvilken den kristne virkeligheds lysåbenbaring kan eksponeres og den kristne livsvejledning stankues som nøglen til et sandt fredsrige.

Politik, således som den udøves i dag, er ikke vejen til fred og velbehag for menneskene men højst for politikerne selv. Tværtimod er politisk førelse at betegne som "baglæns logik", der vil drage lidelsens og forblindelsens mørkeslør endnu tættere over de jordiske samfund og kulminere i nye storkrige.

Jesu ord fra korset: "Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør" er den nye verdensepokes motto, der anvendt i alle jordiske situationer vil neutralisere i stedet for at formere det onde, som udgøres af det i os alle endnu levende og fungerende levn fra dyreriget, nemlig forsvarsinstinktet eller tilknytningen til Moseloven.

21. januar 1979

Martinus var frisk og veloplagt. Vi talte om "Testamentet", og jeg gjorde ham opmærksom på, at det efter mit skøn var mere end fem år siden, jeg modtog de første tyve sider manuskript til revision, og det mente Martinus nok skulle passe. Han bad mig dog i den forbindelse erindre de to svære operationer, han i den mellemliggende tid havde gennemgået.

Martinus gentog sin udlægning af begrebet "Sandhedens Ånd".

Under vor samtale om polforvandling fremdrog jeg lighedspunkter med yogasystemets kundalini- og chakraslære. Vi kom også ind på en omtale af Paul Brunton og hans lange mystiske tavshed. Hans bog "Hemmelighedsfulde Ægypten" indeholder et kapitel om "en nat i den store pyramide", hvilket Martinus ikke fæster megen lid til. At Dronningens og Kongens Kammers indbyrdes position i pyramiden kan være vidnesbyrd om bygmestrenes kendskab til menneskenes kommende forvandling til dobbelt-polede alkærlighedsvæsener, ville Martinus ikke bestride.

Brunton skriver jo i denne bog, at han blev isnende kold, da han lagde sig i stensarkofagen i Kongens Kammer, og Martinus bekræftede i den forbindelse, at ånd er kulde.

Sfinksens udformning er bevis på Mestrenes enorme viden.

Martinus gentog, at den dystre verdenssituation netop er de mørke skyer, der skal danne baggrund for, at Kristus i al sin lysvælde kan give sig til kende. Den intellektualiserede kristenforkyndelse, som den er manifesteret i Martinus' verdenslære, er den sande kristne virkelighedsåbenbaring, hvis lyskvanter gennem de mange højtudviklede kommunikationsmedier vil forplante sig over den ganske klode og gennemvibrere mennesker og samfund med de kosmiske sandheders åndslys.

I en samtale over emnet litteratur og anvendelse af citater sagde Martinus med myndighed: "Jeg skal nok blive citeret!"

- 41 -

4.februar 1979

Vi talte i dag en hel del om "Testamentet", dets banebrydende mission for sagen, dets udformning, indledning og afslutning. Martinus bekræftede, at "Jeg"-anvendelsen skulle fjernes overalt i manuskriptet. Han var iøvrigt spændt på, hvad forlæggeren ville sige til kravet om format og omslag.

Martinus regnede med, at manuskriptet ville foreligge færdigt fra hans hånd til efteråret. Jeg gjorde ham endnu engang opmærksom på, at han havde skrevet et kapitel om "Sandhedens Ånd". Det vidste han, men han mente ikke, det var udtømmende nok, og det nye skulle indføjes før sakramente-analysen.

Jeg forelagde Martinus en dokumenteret virkelighedsberetning, der i forbavsende grad udgør en bekræftelse af hans analyser angående polforvandling. Jeg fik dog ingen rigtig response på dette oplæg.

Derimod viste Martinus stor interesse for Jupiters konjunktion med solen den 11.august, altså på hans fødseldag.

Man stiler nu imod at erhverve Klintsøgaard i stedet for at bygge ny højskole på Klint.

Begrebet "nåde" hører ikke Gud til. Der er ikke brug for nåde hos et alkærligt væsen.

Martinus fortalte om indholdet af sin aftenbøn. Han går stadig først til ro langt over midnat og står op ved sekstiden.

På turen tilbage til Mariendalsvej lyste Jupiter over os, og Martinus sagde, at himmellegemerne taler sammen indbyrdes.

- 42 -

4.marts 1979

Martinus arbejder nu både med afsnittet om Moses og med slutningskapitlet til "Testamentet". Han mener, at hele værket skulle være klar i løbet af efteråret. Jeg foreslog et møde med Forlagsboghandler Jarl Borgen, når værket nærmer sig sin afslutning.

Efterhånden som Martinus bliver ældre - rent fysisk - fremtræder hans barndoms- og ungdomsminder i et tiltagende gyldent skær. Dette er en naturlig kosmisk proces.

Martinus, der selv har jødisk blod i årerne, føler megen sympati for jøderne, men ikke for deres misgerninger og hårdhjertethed. Den meget omtalte film "Holocaust" bekræfter Martinus' lære, men det er der ikke megen forståelse for.

Martinus var stadig interesseret i sit progressive horoskop, og nogen havde sagt, at den meget positive konstellation, som jeg havde påpeget skulle indtræffe på hans fødselsdag, først ville indtræffe 1982, hvilket jeg dog kunne modbevise.

Martinus omtalte et digt, som han var meget betaget af. Han kunne huske første og sidste vers, som han reciterede med megen bevægelse i stemmen, hvilket jeg føler som en trøst for mig selv, da jeg ofte har svært ved at dølge min bevægelse, når et digt taler stærkt til mig. Det pågældende digt er skrevet af den danske forfatter C.F.Molbech (1821-1888) og jeg indføjer det her for sin aktualitets og sin ~~skønh~~ ophøjede skønheds skyld i sin helhed:

Du slægt, der som en storm i høst
henover jorden haster,
men aldrig i dit eget bryst
til bunden loddet kaster;
du, som vil granske livet ud
men glemmer livets kilde,
søg dog engang dig selv og Gud -
vær stille!

(4.marts 1979 fortsat, 2)

Hør op med denne vilde larm,
den hvileløse trængsel,
læg øret til din egen barm
hvor sjælen bor i fængsel;
dæm op for dine lysters elv,
lad strømmene sig skille,
søg så på hjertets bund dig selv,
men stille.

Hør op at færdes uden ro
imellem livets døre;
hvor kan i slig en larm du tro,
at du Guds røst kan høre?
Han drager ej i hjertet ind
som tordenstorm i skoven,
Han kommer som en sagte vind
fra oven.

Du slægt, som fuld af harm og had
igennem verden jager,
mens bævende som espens blad
bestandig tungen klager,
hvad er dit mål, hvad er dit med,
hvad søger du i vrímlen?
Se, blomsten vokser tavs i fred
mod himlen.

Hør, overalt i mark og lund
en bøn om stilhed lyder,
selv middagssolens gyldne mund
i skoven stilhed byder;
hør, stjernerne langs himlens kyst
på sølverharper spille
og beder dig med bønlig røst:
Vær stille!

O bøj til disse stemmers klang,
du travle slægt, dit øre!
Der kommer dog den tid engang,
da du får lov at høre:

(4.marts 1979 fortsat, 3)

-44-

Når gravens dybe klokke slår,
 når dag og nat sig skille,
 og døden råber kold og hård:
 Vær stille!

Vi var igen i dag inde på emnet: sansen for perspektiv, størrelser og dimensioner. Denne opfattelsesevne er grundlaget for al skabelse og udvikles gennem utallige inkarnationer, i hvilke de mange gennemlevede udviklingsspiraler rykker tilbage i livsperspektivet og danner basis for begreberne stort og småt eller genkendelsesevnen for størrelser (se Livets Bog I, stk.267).

18.marts 1979

I relation til en radioudsendelse i dag til formiddag med en dansk professor som deltager fortalte Martinus, at denne professor havde de første bind af "Livets Bog". Han havde været på Instituttet for at købe dem, og Martinus havde da givet ham det råd kun at købe ~~første~~ første bind, for at han kunne vurdere, om det var noget for ham. Professoren havde dog senere købt de indtil da udkomne bind.

Symbolet "Det ufærdige menneske og dets aura", som jeg i sin tid lod fremstille repromateriale og prøvetryk til, mener Martinus ikke, der bliver anvendelse for. Han sagde, at der vil gå tusinde år, før der findes virkelig forståelse for det. Engang vil det få betydning ved åndelig helbredelse. I stedet for dette symbols modstykke "Det færdige menneske", hvortil originaltegningen foreligger, kan anvendes symbolet "Lyset".

1.april 1979

Vi talte om "Testamentet", hvortil Martinus nu er i færd med at udarbejde en analyse af begrebet "Tid".

Med Moses indledtes en ny epoke med generel lovstiftning for indbyrdes adfærd. Tidligere havde man hævnnet sig mangefold. Moses befalede lige for lige: "Liv for liv, øje for øje, tand for tand, hånd for hånd, fod for fod" (5.Mose.19,21). Og dette er jo selve det karmiske princip. Men ligesom vi nu har haft kendskab til Kristi lov i et par årtusinder, og vor adfærd stort set endnu er som ~~adfærd~~ adfærden var i epoken før Moses, således var det også tilfældet i perioden efter "lovens tavler": Man fortsatte, som om ingen kosmisk begivenhed var håndt. Med Jesus Kristus vendte energierne, og lige for lige princippet blev udlagt som en kosmisk lov, hvis virkning skulle overlades til "Faderen".

Der vil komme indtil tre storkrige, før menneskene har lært sig det princip, som Jesus så klart fremholdt og så levende demonstrerede nemlig "stik dit sværd i skeden"-princippet (Joh.18,11).

Et aktuelt emne efter atomreaktoruheldet i USA var naturligvis atomkraften. Kernespaltningen er frigørelse af ukontrollerbare kosmiske kræfter, der ikke kan bibringe menneskene noget godt. Kernespaltning foregår i solens indre som en organisk proces. Solen er et levende og belivende væsen i harmonisk samvirke med kosmiske love og det omgivende verdensalt. At efterligne en sådan makro-organisk proces ad mekanisk vej kan kun give smertenserfaring.

Vi talte om Albert Einstein, hans livsholdning og teorier om foryngelse gennem ophold i rummet. Måske er det slet ikke Einstein selv, der har fået så tåbelige spekulationer ud af sin teoretiske fysik. Vi var enige om, at selv om det skulle lykkes at opholde

sig uden for den jordiske tidsinfluering en længere periode (hvilket kun er en teoretisk mulighed), ville et fysisk legeme ved sin tilbagevenden til den jordiske sfære have nøjagtigt den alder, som var bestemt af intervallet fra dets fysiske fødsel til tidspunktet for denne tilbagevenden.

Martinus mener, at UFOer kan være parafysiske fænomener, der bliver fysisk synlige ved indtrængen i den globale aura. (Måske ligesom kosmisk stråling der i form af nordlyset bliver synlig ved mødet med det planetære magnetfelt). Parentesen af mig.

Vi talte om "det krumme verdensalt" og de uvægerligt tilbagevendende impulser. Martinus påpegede i den forbindelse, at et menneske er beskyttet hundrede procent mod uret og tilfældigheder, fordi det absolut kun kan modtage, hvad det selv har givet. Giver det en gave, vil det modtage en gave af tilsvarende værdi. Modtager det en gave, vil det komme til at yde en gave af tilsvarende værdi.

Jeg bad Martinus ~~sk~~ berette om eksperimentet der beviste, at den lige linje ikke eksisterer men er en illusion eller betinget virkelighed. Martinus fortalte, at han tegnede en cirkel med radius 28 meter, og at et stykke på én meter (eller var det 30 centimeter) af denne cirkel var som tegnet efter en lineal. Enhver cirkel, stor eller lille, vil kunne udmåles i smådele af "lige" linjer. Kloden, vi lever på, er jo et godt eksempel.

Jeg nævnede Andromeda-tågen og mine reflektioner over lyset fra dette fjerne univers, der jo bærer med sig den samlede sum af liv og oplevelser i dette kosmiske felt for to millioner år siden. Dette må jo være foreteelser i forbindelse med hukommelsesplanet, altså hukommelsesenergi. Martinus bekræftede ikke dette men benægtede det heller ikke. Derimod sagde han, at dersom det var muligt

(1.april 1979 fortsat, 3)

- 47 -

at konstruere et apparat, der kunne fotografere ved hjælp af svingninger på den anden side af lyshastigheden, kunne man fremkalde begivenheder, der var passeret på fjerne himmellegemer.

Jeg filosoferede lidt over en uundgåelig ny reinkarnation og nævnede, at jeg nok ville have en åndelig hvileperiode på i det mindste hundrede år. Martinus mente, at en ny inkarnation nok kunne ske hurtigere og at vi, der har stået hans sag nær, vil komme til at arbejde inden for den i vore fremtidige jordiske tilværelser.

Martinus var atter inde på perspektivprincippet og dets betingende indvirkning på vor ydre oplevelse. For eksempel bevægelseshastigheden i forhold til stoffets svingningshastigheder.

Martinus reciterede atter nogle linjer af Molbechs digt "Stille" og ligeledes et digt af Chr.Winther.

Martinus sagde også i dag: "Jeg har ingen interesser ud over at gøre Guds vilje". (smlg: Joh.4,34).

- 48 -

22.april 1979

Martinus virkede hele tiden lidt træt og uoplagt, nærmest lidt fraværende.

Efter at vi havde sat os til rette i dagligstuen sagde han: "Jeg har fået en impuls!" Denne impuls går ud på, at betegnelsen "Det Tredje Testamente" nu skal omfatte alle hans værker (vel først og fremmest "Livets Bog"s syv bind, "Det Evige Verdensbillede"s 3 bind samt den under arbejde værende bog, der var tænkt at skulle bære denne titel. Den egentlige titel på de nævnte værker skal så fremtræde som undertitel.

Jeg gjorde Martinus opmærksom på, at han allerede gennem mange år havde omtalt sit budskab til verden som "Det Tredje Testamente". Det vidste han men bemærkede, at han måtte rette sig efter de åndelige indgivelse. Martinus skulle nu finde en undertitel til den bog, han er i gang med, og mit forslag om at kalde den "Talsmanden" blev afvist med motivering.

På min bemærkning om, at bogen så nok ville blive yderligere forsinket, fik jeg det svar, at han da regnede med, at den skulle være færdig august-september i år, "for det skulle jo ikke vare så længe, før han måtte forlade det fysiske plan". Martinus mente dog, at også fjerde bind af "Det Evige Verdensbillede" ville blive afsluttet. Mere ville det nok ikke blive til.

Jeg viste Martinus Strubes nye katalog, som jeg havde modtaget lørdag og hvori Martinusbøgerne i modsætning til katalogets øvrige indhold er opført uden kommentarer. Vi talte en del om katalogets forskellige numre. En af sagens interesserede gennem mange år har for Strube oversat "Den Hemmelighedsfulde Videnskab" (2 bind). Martinus har modtaget et eksemplar og læst i det. Det består mest af citater fra, hvad andre har skrevet.

(22.april 1979 fortsat, 2)

-49-

Poul Goos^x har sammen med sin hustru demonstreret De la Warr apparatet for Martinus, der mener, at det kræver mediumisme at kunne betjene det. Ingen andre end fru Goos kunne få det til at virke.

Vi kom ind på emnet "indre og ydre storhed", og Martinus fortalte om sin barndom som fattig hyrdedreng, ^{hvor han} ~~der~~ var vænnet til at skulle se op til så godt som alle voksne, han kom i kontakt med, ikke mindst til de besiddende gårdejere, indtellektuelle m.fl.

I hjemmet i Sindal måtte Martinus spise af træfallerkener og med træbestik, der blot blev slikket rent efter måltidet. Ligeledes måtte han drikke kaffe af samme kop som sine plejebrodre. Han passede på at drikke af den side af koppen, som de andre ikke havde berørt. Han købte i smug en tandbørste, da han syntes, det var uappetitligt med "noget gult", der ikke lod sig skylle af tænderne og heller ikke lod sig fjerne ved at "børste" tænderne med en finger. Da plejemor opdagede tandbørsten, sagde hun forarget, at man af sådanne tilbøjeligheder nok kunne se, hvilket "fint rak" han kom fra. Martinus led forøvrigt meget af tandpine.

Som hyrdedreng på gården "Ulstedbo"s marker ved Sindal, hvor der græssede 30 køer, fik Martinus betaling i form af en lommeskilling engang imellem. Gårdejerne var ikke interesserede i, at almindelige folks børn fik for megen skolegang, da de så ikke havde adgang til den billige medhjælp. Man indhegnede ikke markerne, da det var for dyrt i forhold til at holde vogterdrengene.

Når køerne "sov til middag", kunne Martinus stikke ned til plejemor og få en "mellemmad" og en kop kaffe.

En enkelt af køerne havde fået smag for græsset på den anden side af Uggerby å, og da Martinus ikke kunne svømme, måtte han gå en lang omvej for at drive koen tilbage.

---

^x) Forfatter, dr.phil. (1893-1975).
Bøger om filosofi og parapsykologi.

(22.april 1979, fortsat, 3)

-50-

Ud på efteråret fik køerne tilskudsfoder i form af roetoppe og lignende, hvilket bevirkede, at de var mere end villige, når de skulle hjem til malkning.

"Ulstedbo" blev efterhånden opdelt i flere selvstændige landbrug, og selve gården er nu jævnet med jorden. Martinus må, når han kommer til Sindal, lukke øjnene for at genopleve den atmosfære og det miljø, der udgjorde hans barndoms verden.

Martinus sagde også i dag, at han kunne skrive et værk af omfang som "Livets Bog" om de højere verdener, men at sproget ikke ville slå til, og at ingen nulevende ville kunne forstå. Han bekræftede, at han ligesom Jesus Kristus havde meget mere at sige, men at heller ikke vi "kan bære det nu" (Joh.16,12).

~~6.maj 1979~~

6.maj 1979

Martinus virkede lidt træt og var meget svag i benene.

Vi talte om Rudolf Steiner og hans "Goetheanum", der ligesom Salomons tempel var bygget helt af træ. Det nebrændte da også til grunden ikke længe efter at det var færdigbygget.

Martinus har det indtryk, at teosofferne generelt er meget positive og åbne for andre strømninger og livsanskuelser, og flere teosoffer medgiver, at Martinus er den største.

Medens Anni Besant opholdt sig i Holland i forbindelse med Krishnamurti's etablering dér, fik Martinus den indskydelse, at han skulle skrive et brev i kode til hende. Brevet blev skrevet og afsendt, men Martinus fik aldrig noget svar. Lars Nibelvang, der tidligere havde været knyttet til den teosofiske bevægelse, ville så skrive til Anni Besant, men da han bad et medlem af bevægelsen om at oversætte brevet til engelsk, blev anmodningen afslået med den begrundelse, at man havde travlt med at forberede "Mesteren"s komme, hvilket var en henvisning til det sideskud på den teosofiske bevægelse, der havde fået betegnelsen "Stjernen i Øst". Lars Nibelvang var musiker ~~og~~ af profession og meget interesseret i okkultisme i alle dens aspekteringer. Ved en tilskikkelse kom han til at spille en rolle som "fødselshjælper" for Martinus' kosmologi, idet han lånte Martinus den bog, der inspirerede Martinus til at meditere på Gud. Det var under denne meditation, at Martinus oplevede sin kosmiske indvielse. Da Martinus kom for at levere bogen tilbage til Nibelvang, var der intet okkult eller åndeligt spørgsmål, som Martinus ikke gennem logisk ræsonnement kunne klarlægge.

Martinus fortalte en lang historie om "Fyrrebakken", et af husene på Klint. Han fortalte også om en professor, der ikke kunne tåle at høre om Martinus. Det var for meget for ham, sagde han. ~~XXXXXXXXXX~~

-52-

(6.maj 1979 fortsat, 2)

En interesseret i sagen ville købe en af Klintsøgaard-grundene, der havde sti til havet og blev meget fornærmet over, at Martinus ikke ville sælge. Martinus begrundede sit afslag med, at området jo var blevet erhvervet på basis af frivillige gaver, men gjorde samtidig opmærksom på, at han selvfølgelig ikke på nogen måde ville forbyde andre mennesker adgang til havet.

Martinus fortalte også om "den korpulente japanske religionsstifter Ananay Kyo", som var den egentlige arrangør af verdensreligionskongressen i Japan, 1954, hvortil Martinus blev inviteret ^{som han} og også deltog i.

Vi kom også i dag ind på emnet "plantebevidsthed", der blev nærmere uddybet. Blomsten, der åbner sin krone mod lyset, oplever derigennem sit første egentlige møde med den fysiske verden. Planteriget er jo den manifesterede længsel mod livskredsløbets vinterzone.

Vi talte meget om titlen "Det Tredje Testamente", der jo nu skal indgå som fællesbetegnelse for samtlige Martinus' værker. Mine forsøg på at forsvare bevarelsen af den allerede fastsatte titel på den i arbejde værende bog, som Martinus selv er så stærkt engageret i, lykkedes ikke. Martinus venter på, at den rette løsning på dette problem skal komme intuitivt til ham. Iøvrigt er det stadig hans mening, at bogen skal åbne sagens døre ud mod offentligheden. Martinus har allerede fået tilbudt oversættelse af bogen til engelsk.

Under forløbet af denne samtale bemærkede Martinus, at han udfører sit arbejde i samvirke med Gud og Kristus:

Jeg omtalte Gerner Larsson^{*}rosende for hans pionerindsats for sagen, hans Martinus-inspirerede sprog og glimrende dybdeudlægning af kosmologien. Martinus medgav ham dette og fortalte, at han og

^{*} Erik Gerner Larsson: Fra august 1929 Martinus' sekretær. Redaktør af tidsskriftet "Kosmos" og forfatter til bl.a.

(6.maj 1979 fortsat, 3)

-53-

Gerner i sagens "barndom" ofte tog ud til Dyrehaven, hvor de drak te hos Peter Liep og senere sad en stund på en bæk ikke langt fra Eremitageslottet. Fra denne bæk er der udsigt over et storslået naturpanorama med Øresund i baggrunden. Herfra spadserede de videre forbi slottet ned til Springforbi og tilbage til Klampenborg, hvorfra de tog toget hjem. Under disse ture fik Gerner Larsson sin store og dybtgående undervisning i kosmologien.

 Kernespløtning er indgreb i stoffets naturlige kredsløb. Når mennesker ikke kan forstå dette, må de lære den lektie, som iværksættelse af denne proces medfører.

Det er forskernes handicap, at de ikke kan erkende kloden og kosmos i det hele taget som et levende væsen.

 De mange uvejr og anormaliteter ¹kloden over skyldes ikke mindst menneskenes samlede mørke tankeklime. Kloden har i form af den nulevende menneskehed "nogle forfærdelige mikrovesener".

Kristi genkomst i "skyen" er den kosmiske kundskabs eller forkyndelses fremkomst i det krigenes og stridighedernes ragnarok, der i vor tid formørker den globale mentale sfære.

"Genløsningen" er en individuel proces. Kun i menneskets egen bevidsthed kan denne forvandling finde sted. Ikke kollektivt eller ved masseomvendelse som for eksempel ved religiøse vækkelsesmøder.

- 54 -

20.maj 1979

Martinus var bedre til bens og i oplagt humør.

Vi diskuterede titel og indledning til "Testamentet". Martinus laver nu om på indledningen. Efter hans egen anvisning og ønske er den detaljerede beskrivelse af hans forskellige engagementer indtil indvielsen fjernet. Nu kunne han tænke sig, at de alligevel blev stående. Han vil også anføre, at hvad han til dato har skrevet, i princippet ville være nok til at bringe ham på korset, men at dette ikke er hans mission. Hans mission er at nedskrive, hvad ånden har indgivet ham. Jesu Kristi mission var at demonstrere den kulminerende næstekærlighed.

Martinus vil også i "Testamentet" understrege, at hvad han udlægger for menneskeheden ikke er en viden, han har tilegnet sig i dette liv men gennem flere tidligere tilværelser.

Martinus anklager og dømmes ingen. Hans lære forsvares alt og alle.

Om den guddommelige kosmiske balance og harmoni sagde Martinus, at den opretholdes derved, at den og den opadgående nedadgående kredsløbsbevægelse er omvendt proportionale (se hovedsymbolet). Dette er Guds system for livsopretholdelse, retfærdighed, alkærlighed og livskonstant.

Mange mennesker pådrager sig karma, der helt umuligt kan neutraliseres i denne og nærmest kommende inkarnationer. En sådan tiloversbleven karma overføres til et nyt spiralkredsløb og udgør således en uundværlig igangsætter for det levende væsens genindtræden i kredsløbets mørkezone, den kosmiske vinter, hvilket vil sige en ny inkarnationskæde. Dette betyder, at kausaliteten eller loven for årsag og virkning er ubrydelig, og at det levende væsen i sit evighedslegeme rummer kimen til sin egen evige fremtid. Således er vi i al evighed vor egen evige årsag.

(20.maj 1979 fortsat, 2)

- 55 -

I forbindelse med den megen ydre glans omkring den engelske dronnings besøg her, talte vi om skinnets bedrag og om det betænkelige ved at dømmе efter det ydre. Sand storhed er lig med sand ydmyghed.

Vi kom i samtale om Ramacharaka's^{x)} forskellige bøger omhandlende okkulte emner. En ven af sagen havde i sin tid arvet en del af disse bøger efter Lars Nibelvang, der videre havde fået bøgerne af en tredje person, hvis navn jeg ikke kan huske. Jeg fortalte Martinus, hvilken betydning denne forfatters forskellige bøger om yoga havde haft for mig i en vanskelig livsperiode. Dette førte os ind på emnet "Tempelrensningen", hvorom Det Nye Testamente beretter:

"Da gjorde han (Jesus) sig en svøbe af reb og drev dem alle ud af helligdommen, både fårene og okserne, og han spredte vekselernes pengestykker og væltede deres borde" (Joh.2,15). Ramacharaka afviser ikke denne hændelse i sin bog "Mystic Christianity", medens Martinus på det kraftigste understreger, at den ikke kan være i overensstemmelse med sandheden. Kosmisk hjerne kvalitet kan slet ikke bære en sådan ophidset tilstand, der jo tilmed er udtryk for det modsatte af formen "tilgiv dem, de ved ikke, hvad de gør". Martinus ved med sig selv, at han ikke kan tåle en sådan ophidselse.

Nogen har foreslået, at "Kosmos" skulle bringe artikler fra tidskrifter fra hele verden, men Martinus har afslået dette. Bladet skal kun bringe hans lære og "ikke psykologers og andre såkaldt videnskabelige systemers livsanskuelser".

---

x) Pseudonym for amerikansk forfatter, og redaktør og foredragsholder, hvis virkelige navn var William Walker Atkinson. Han var født 5.december 1862 i Baltimore, hans dødsår er mig ukendt. Hans forfatterskab spænder over et enormt register inden for religion, mysticisme, yoga, sindsvidenskab m.m. og vidner om

dvs

 åndelig indsigt eller måske mere rigtigt en grad af indvielse

(20.maj 1979 fortsat, 3)

-56-

Vi talte også i dag om Emerson. Martinus lægger megen vægt på hans tale til et hold teologiske dimittender i Cambridge år 1838, den tale, der begejstrede såvel Lars Nibelvang som mig selv og inspirerede os begge (uden at jeg havde kendskab til Nibelvangs version) til en lang artikel om denne tales direkte pege frem til Martinus. Her følger et kort uddrag af Emersons tale:

"Kristendommen, som den i dag prædikes i vore kirker, er hul og kraftesløs, fordi den viger tilbage for udforskningen af menneskets moralske struktur, hvor netop det ophøjede skal søges, hvor netop kraftens og forundringens kilder springer. Denne undladelse fra kirkens side er en forbrydelse mod den i menneskenaturen iboende højeste lov, som alene kan give tanken vægt og sindet glædens fylde. Den prædikestol, der mister forbindelsen med denne lov, mister sin berettigelse og griber i den tomme luft. Savnet af den moralske kultur gør hele samfundssjælen syg og vantro. Denne sjæl ønsker intet højere end en streng, ophøjet, stoisk, kristen disciplin, hvorigennem den kan lære at kende både sig selv og det guddommelige, som taler gennem den. Det er min pligt at sige jer, at aldrig var trangten til en ny åbenbaring større end nu".

"Jeg ser hen til timen, da hin ophøjede skønhed, der hensatte østens mænd og navnlig hebræerne i sjælelig henrykkelse og ved deres læber formede evigt gyldige orakler, også skal give sig til kende i vesten. De hebraiske og græske skrifter indeholder udødelige sentenser, der har være livets brød for millioner, men de er brudstykker, de fremtræder ikke for intellektet som en ordnet helhed".

"Jeg ser frem til den nye lærer, som vil følge disse strålende love så vidt, at han skal se dem fuldende kredsløbet, skal se dem som nådens totale fylde, skal se verden som sjælens spejlbillede, skal se de moralske love som ét med videnskab, med skønhed og glæde".

(Fremhævelserne er af mig).

-57-

10. juni 1979

Martinus var veloplagt og ligesom lidt bedre til bens.

Vilkom til at tale om den megen omtale af Martinus i de gamle årgange af "Okkultisten". Nibelvang har i dette blad skrevet begejstret om Martinus, men han blev senere bitter eller måske snarere jaloux, da Gerner Larsson kom ind i billedet. Denne jalousi resulterede i en meget negativ omtale af Martinus i "Okkultisten". Desuden skrev Nibelvang en "sort" bog om Martinus og de omstændigheder, der havde vakt skuffelse og bitterhed i hans sind. Inden sin død blev han dog igen ven med Martinus. Men den "sorte" bog eksisterede stadig og pinte åbenbart hans sjæl så meget efter døden, at han gentagne gange gennem medier ved spiritistiske seancer gav sig til kende og bad om at få bogen destrueret, hvilket også skete. Bogen blev brændt.

Martinus forklarer denne episode med, at der efter døden eksisterer en "forgård" til den nye tilværelse, og at ikke udlignede uoverensstemmelser udgør "huller", hvorigennem de pågældende dumper tilbage i forsøget på at komme videre.

Efter at bogen var tilintetgjort, kom der ikke flere "livstegn" fra Lars Nibelvang, der jo absolut var et af Forsynet udset redskab ved Martinussagens fødsel.

I en samtale om inkquisitionstiden, sagde jeg til Martinus, at jeg gik ud fra, at han med sin indbyggede logik i en situation som for eksempel Galilei's også ville reagere som Galilei og tilfredsstille de forsamlede i tribunalet ved at medgive dem deres absurde påstande.

Martinus svarede uden tøven, at noget sådant kunne han ikke gøre, og at det ikke var udelukket, at han ville komme ud for noget i den retning. Som han tidligere har sagt, vil han netop i indledningen til "Testamentet" indføre en passus om, at blot en lille del af, hvad han har skrevet, i princippet ville være nok til at bringe

(10. juni 1979 fortsat, 2)

-58-

Man mangler stof til sagens blad, og Martinus ville gerne have noget fra mig. Jeg bemærkede dertil, at der nok var nogle, der ville få sure opstød, hvis bladet påny bragte artikler fra min hånd. Martinus svarede, at det skulle jeg se stort på og bare skrive videre. "Hvad tror du ikke, jeg har mødt og stadig møder af modstand! Skulle jeg have taget hensyn til noget sådant, var der ikke blevet nogen 'Livets Bog'. Jeg ved endnu ikke, om jeg vil blive udsat for direkte forfølgelse".

Forøvrigt vil Martinus nu indføje en summarisk analyse over sit verdensbillede og sin mission i indledningen til "Testamentet".

-59 -

1. juli 1979

Martinus virkede frisk og oplagt, ikke mindst af glæde over, at han med succes havde gennemført sit åbningsforedrag på Klint, hvilket han allerede omtalte for mig, da han ringede fredag. Han havde en båndoptagelse med, og vi afspillede hele foredraget, der var perfekt og med sædvanlig kraftfuld stemmeføring. Martinus havde holdt foredraget stående.

Mogens Møller indledte og bad om, at man ikke anvendte båndoptager. Han oplyste, at første bind af "Livets Bog" udkom 1932, og at Martinus på tiårsdagen for denne skelsættende begivenhed havde talt på Klint over emnet "Næstekærlighed som det ene fornødne". Klint blev åbnet som feriekoloni for sagen 1935.

Foredraget, som vi påhørte, var meget vidtspændende, og da jeg bemærkede, at det lød som et resumé af "Testamentet", bekræftede Martinus, at det også havde været meningen. Han kom i foredraget ind på emnet "atomkraft" og "radioaktivitet" og fremhævede i den forbindelse klodens identitet som det makrolegeme, hvori vi har vort livsforløb som mikroenheder. Endvidere talte han om de uundgåelige kommende krige.

Foredraget indeholdt også et afsnit om polforvandling og den frie, men moralske kærlighedsudfoldelse menneskene imellem. Er der børn i et ægteskab, må ægtefællerne dæmpe deres frihedstrang, da forældreprincippet er en del af kristusprincippet.

For første gang i et foredrag talte Martinus frit ud om teosofi, antroposofi, meditation og yoga m.m. Uden direkte at kritisere påpegede han, at disse systemer og bevægelser ikke var den endelige vej til en bedre verden.

Under foredraget sagde Martinus endvidere, at han forventede at få "Testamentet" samt fjerde bind af symbolværket "Det Evige Verdensbillede" færdig, inden han forlod det fysiske plan. Yderligere

(1. juli 1979 fortsat, 2)

-60-

redegjorde han for planerne ~~for~~ vedrørende koloniens fremtid som international højskole for åndelig videnskab, og han sluttede foredraget med at sige: "Måske er det mit sidste foredrag her på Klint, men jeg håber dog, at jeg kan tale her igen næste år".

Martinus udtrykte sin glæde over den kraftige og langvarige applaus og beklagede, at kun en del af denne var kommet med på båndet.

Flere gange under foredraget blev Martinus' stemme lidt "grødet". Da jeg nævnede det i den tro, at det var besværighederne med slimen i lungerne, svarede Martinus, at det var fordi han var bevæget. Noget sådant har jeg aldrig hørt før, når Martinus har holdt foredrag, men mon ikke denne bevægelse i det væsentlige skyldes hans bevidsthed om, at han ikke har så lang tid tilbage iblandt os?

-61-

15. juli 1979

Martinus var usædvanlig veloplagt. Det var non stop samtale, og Martinus blundede ikke hverken ~~under~~ her eller på hjemturen. Han glædede sig over at være kommet omkring 10 kilo ned i vægt og fortalte, at han var begyndt at få trykken i brystet og andet ubehag, når han sad og skrev. Men så fik han en indskydelse. Ubahaget kom, når han sad bøjet over sine bøger. Han fik så lavet en skråpult til skrivebordet, og det hjalp med det samme.

En herr Winther har sammen med en englænder oversat "Livets Bog"s samtlige bind til engelsk. Dette er sket for flere år siden, men man har ikke tidligere villet overlade værket til sagen på grund af manglende tillid til administrationen. Den pågældende englænder er død, og Winther er omkring de 80. Oversættelsen skal korrigeres, før den kan anvendes.

Da jeg fredag talte med Martinus i telefonen, kom vi ind på emnet kollektivboliger kontra enfamiliehuse. De sidste beslaglægger al for megen jord, der kosmisk set tilhører helheden. Når menneskene har udlevet deres forplantningsstruktur, vil man gå bort fra denne isolationisme og familiedyrkelse. Der vil i stedet være bygget passende boliger i smukke fællesbebyggelser.

I det kommende menneskesamfund vil alle mennesker være velhavende. Alt er jo fællesgoder, der tilhører helheden. Der vil være en overådighed af skønne frembringelser. Alle er jo kunstnere hver på sit felt.

I forbindelse med energikrisen kom vi i dag ind på emnet privatbilismen, der tydeligt er ved at kvæle sig selv. Der vil komme en ny form for energi. Menneskene er imidlertid endnu ikke moralsk modne for en sådan.

(15. juli 1979 fortsat, 2)

-62-

Mange spørger Martinus om, hvorledes man oplever livet efter døden. I virkeligheden er der ikke nogen død. Derfor vil Martinus foreslå, at man kalder den fysiske fødsel "Fødsel I" og den såkaldte død "Fødsel II", idet man ved denne sidste proces "fødes" til det åndelige plan.

Jeg spurgte Martinus, om han kunne sige noget mere præcist om udstrækningen i tid af det i Johannes Åbenbaring kapitel 20 forjættede "tusindårsrige". Spørgsmålet blev ikke besvaret.

Martinus præciserede atter, at det stadig er Kristus og Kristendommen, det drejer sig om. Kristus udførte sine mirakler ved anvendt kosmisk viljekraft.

Vi talte om navne på de såkaldte "Mestre", således som for eksempel teosofferne ofte anvender dem i deres lære. Martinus understregede i denne forbindelse endnu engang, at han skal være ukendt: "Jeg er en ide!" Havde jeg de rigtige åndeligt udviklede medarbejdere, kunne den nye verdensorden etableres nu. Men dette ville intet gavne, da menneskeheden på sit nuværende trin ikke er moralsk moden for en sådan verdensorden, ligesom den ved en for tidlig etablering af en sådan verdensorden ville blive forholdt den lidelsessum, der er nødvendig for udvikling af det kristne sindelag".

Jeg gav udtryk for min opfattelse af, at det er ynkelige amatører, der i dag kalder sig politikere og statsmænd, samt at der ikke findes virkeligt moralsk geniale organisatorer inkarneret i vor tid, men at der jo heller ikke er nogen mission for sådanne endnu. Martinus var enig i denne min opfattelse. Det kosmiske verdensbillede og den sande kristne verdensorden, således som den er skitseret i det fjerde kapitel i "Livets Bog" I, må naturligvis først forkyndes for folkene og indgå i deres naturlige livssyn.

(5. juli 1979 fortsat, 3)

-63-

Aksel Larsen kom engang i folketinget frem med et forslag om indførelse af "arbejdskvitteringer", men blev naturligvis straks affærdiget med en bemærkning om, at vi ikke skulle have indført kommunisme her i landet. Martinus mener i den forbindelse, at Aksel Larsen må have læst det fjerde kapitel i "Livets Bog" I, der har titlen: "Et Internationalt Verdensrige under Skabelse" og i sin tid blev udgivet som særtryk. Martinus mener ikke, at udtrykket "arbejdskvitteringer" findes andre steder end netop i denne hans redegørelse for den fremtidige samfundsstruktur.

En schweizisk forsker kom på en eller anden måde til at se Martinus-symbolet "Livsenhedsprincippet", der illustrerer verdensaltets opbygning. Forskeren kunne straks se genialiteten i dette symbol og har skrevet til Instituttet om at få tilsendt den Martinus-litteratur, der måtte findes på engelsk.

Vi talte om astrologi og astronomi. Martinus mente uden at ville påstå, at det var eksakt viden, at Jupiters røde plet var den begyndende fødsel af en ny planet. Planeterne er solsystemets organer, organisatorer og formidlere af de kosmiske grundenergier. Jeg nævnte i den forbindelse forklaringen på planeternes tilblivelse, således som den er givet i værket "Life and Teaching of the Masters of the Far East" ^x. Martinus syntes, at denne forklaring lød sandsynlig.

De stofprøver, der nu er hentet ned fra månen, gør i virkeligheden forskerne dummere, idet disse prøver blot øger summen af de mysterier, de ikke vil være i stand til at løse gennem materiel forskning ud fra en materielt polariseret livsanskuelse.

-----

^x) Nu på dansk hos Strubes.

(5. juli 1979 fortsat, 4)

-64-

Martinus kom en dag hjem fra skolen i Sindal og fortalte sin plejemor, at jorden er rund, og at der bor mennesker på den sydlige halvkugle, der går med hovedet nedad. Plejemor protesterede, men Martinus holdt på, at læreren havde ret, og at jorden var rund, hvilket fik plejemor til at udbryde: "Sikke noget sludder! Du kan jo selv se, at den er flad!".

Lægerne kalder de uforklarlige sygdomsårsager "virus", men kan dog ikke præcisere dette nærmere. Livsområderne under atomkerne-
stoffet fortoner sig i det uendeligt små, hvor læger og forskere ikke kan nå dem.

Fluer og andre insekter har været mennesker. Alle har været gennem de samme kredsløb. Dette vil blive forklaret i "Testamentet".

Her citeres det afsnit i trosbekendelsen, som Martinus hentyder til: "Min lidenskabelige interesse for social retfærdighed og socialt ansvar har altid stået i mærkværdig kontrast til en udpræget mangel på trang til direkte forbindelse med mænd og kvinder. Jeg er enspænder og passer ikke til at gå i spand med andre eller for gruppearbejde. Jeg har aldrig helhjertet følt noget tilhørsforhold til land eller stat eller til min vennekreds, ja, end ikke til min familie. Disse påhæng har altid bibragt mig en vag følelse af afstand, og ønsket om at trække mig ind i mig selv tiltager med årene."

- 66 -

29. juli 1979

Martinus var veloplagt. Jeg fortalte om Einsteins trosbekendelse og hans benægtelse af individets fortsatte eksistens efter den fysiske død. Da jeg læste udsnit af bekendelsen for Martinus, nikkede han anerkendende og erklærede, at Einstein uden tvivl var dobbelt-polet. Følelsen af fjernhed, trangen til isolation og manglende familiefølelse er ikke noget ukendt for Martinus selv.

Citat / Jeg lovede at oversætte denne trosbekendelse til dansk, hvilket Martinus var glad for.

Naturligvis kom "Testamentet" atter på tale. Den store indledende analyse, Martinus arbejder med, lyder spændende og åndeligt dybtgående. Han mener stadig, at bogen bliver færdig i år.

Efter sin indvielse havde Martinus en del hovedpine. Men han opdagede, at den forsvandt, når han lagde sig ned. Han havde også synsforstyrrelser, da han arbejdede med de store analyser.

Vi talte om selvmord. Martinus mener ikke, at det ~~er~~ under visse forhold er så slemt.

Martinus' analyse af begrebet "evighed" beviser, at dette begreb er abstrakt og ikke har nogen egentlig virkelighed. Evighed kan umuligt være noget timeligt registrerbart, da det jo så ikke er evighed men tidsbestemt. Kun det evige "NU" eksisterer som en grundlæggende realitet.

I forbindelse med den sig nærmende 89-årsdag talte vi om Martinus' horoskop, som jeg påviste at være helt ekstraordinært af et fødselsdagshoroskop at være. Jupiter og naturligvis solen står på denne dag i ~~xxxxxx~~ konjunktion over hans fødselssol i præcis trigon til Neptun i Skytten. Neptun er nok hans missions planet og står i hans fødselshoroskop i det okkulte 12.hus i konjunktion med Pluto, der jo også er en højere oktavs planet. Yderligere befinder både Merkur og Venus

- 67 -

19. august 1979

Martinus var frisk og veloplagt. Han vejer nu 80 kg.

Fødselsdagen var forløbet udmærket. Der var 475 deltagere. Martinus havde talt 50 minutter og egentlig gentaget talen fra ~~åbnings~~ åbningsdagen på Klint. Han havde uddybet sin ypperstepræstelige erklæring om sin missions kosmisk-globale status: At "Det Tredje Testamente" (hele hans livsværk) er Kristi genkomst, at der ikke kommer nogen ny åbenbaring på dette felt og af dette omfang og at hans kosmologi derfor har en naturlig tilknytning til Bibelens to testamenter.

Vi talte om atomkraft og radioaktivt affald. Martinus forklarede, at radioaktivitet i virkeligheden er klodens livskraft, og at den således udgør dens livs-^(eller) ~~og~~ organfornyende og lægende kraft, medens menneskene nu har taget den i brug til præcist det modsatte. Det radioaktive affald kan ikke neutraliseres og udgør en form for planetær hudkræft.

Besyderligt at forskerne ikke vil erkende livets fortsættelse efter den fysiske død. De ser dog, at selv^{om} perspektivet for vort begrænsede fysiske syn løber sammen i horisonten, er der ~~dog~~ bestandigt nye ~~bag~~ perspektiver bag perspektiverne. Det kan ifølge logikkens love ikke være anderledes. Dette kom vi ind på i anledning af, at jeg havde oversat Albert Einsteins trosbekendelse, som Martinus fik med hjem.

Martinus bad om at få sit manuskript til "Testamentet", da han havde klippet i sit eget og nu havde vanskeligt ved at skabe følgeorden i stumperne. Jeg sagde, at jeg var betænkelig ved at udlevere det på grund af de mange rettelser og overstregninger, jeg havde foretaget, men at jeg jo ved flere lejligheder havde læst op for ham af det korrigerede manuskript, og at han havde erklæret sig tilfreds.

(19.august 1979 fortsat, 2)

-68-

Martinus svarede, at "Livets Bog" også var blevet læst og korri-
geret af forskellige kompetente danskkyndige personer.

Iøvrigt ville han fortsat stræbe efter at få "Testamentet"
færdiggjort i indeværende år, ikke mindst fordi han jo ikke kunne
vide, hvor længe han kunne blive ved med at skrive.

Mandag blev jeg ringet op og bedt om at skrive nogle indledende
linjer til Einstein-credoet, da man gerne ville have det med i først
udkommende nummer af "Kosmos".

- 69 -

2. september 1979

Martinus fortalte, at han en overgang i sin ungdom tænkte på at blive skuespiller. Han havde ikke i sinde at leve hele sit liv som mejerist. I en annonce så han, at man kunne få undervisning i skuespilkunst, og han gik til den anførte adresse, hvor han blev opfordret til at købe en lille bog med historiske digte (vist nok Oehlschläger) og indøve et af digtene. Derefter skulle han så komme og deklamere det for læreren. Martinus købte bogen og indøvede digtet, men gik aldrig tilbage til læreren.

Vor samtale i dag var forøvrigt noget mindre dybsindig end det oftest er tilfældet, men vi kom ^{blandt andet} dog ind på emnerne atomkraft i kosmisk belysning, successive inkarnationer og størrelsesbegreber.

Man må kunne tænke sig ud i makrokosmiske størrelser for at fatte, at verdensaltet udgør legeme for et levende væsen, ligesom man må kunne tænke sig ned i det submikroskopiske for at fatte, at mikrokosmos er verdener af liv og menneskeheder. Dette kom vi ind på i forbindelse med en samtale om Einstein.

Alt har sin rette plads og sin bestemte mission i verdenshus-holdningen. Når et menneske bliver sygt, er det fordi der kommer uorden i denne orden. For eksempel når celler fra et bestemt organ kommer ind i andre organers funktionsområde. Derved opstår eksplosioner, ligesom når kloder støder sammen.

Alle former for legemlige sygdomme som betændelser, sår og lignende er brande eller ild, uanset hvordan vore sanser opfatter dem.

Analyserne over sundhed og sygdom samt anvisning på helbredelse ved tanken har Martinus måttet opgive på grund af manglende tid.

~~Alle~~ Martinus gentog, at alle levende væsener har været mennesker. Dette er en logisk følge af spiralprincippet og det levende væsens evighedsstatus.

(2. september 1979 fortsat, 2)

-70-

Jeg spurgte, om Einsteins trosbekendelse så var kommet i "Kosmos", hvilket Martinus lidt tørt og uengageret bekræftede. Men tilfældigt så jeg samme aften i TV en retrospektiv filmmontage om Einstein i anledning af 100-året for hans fødsel ^x. Denne udsendelse var overordentlig interessant og bekræftede, hvad jeg havde skrevet i min introduktion til trosbekendelsen.

Einsteins geni til trods er det, han har præsteret, dog lig intet målt ^{det} i evighedsperspektiv, som Martinus så klart har forelagt menneskeheden. Som Martinus selv udtrykte det: "Jo flere detaljer, de finder gennem deres forskning, jo dummere bliver de, idet de jo blot øger summen af det, de ikke ved. ~~ixdaxhaxkaxkaxkax~~

I det hele taget var det mig en fantastisk tanke, at vi ~~her~~ her havde siddet og talt om det ubestrideligt evige verdensbillede, selve livsmysteriets løsning og detailanalyse, der uden om akademiske teorier og matematiske spekulationer er givet menneskene ved Helligåndens virke gennem ydmyghed, sagtomdighed og gudhengivenhed.

Martinus er nu igang med at ordne indholdsfortegnelsen til "Testamentet". Han hævder fortsat, at bogen skal være færdig i indeværende år. Jeg spurgte, om han havde set på mine rettelser. Han svarede, at det havde han ikke haft lejlighed til på grund af sit arbejde med indholdsfortegnelsen.

---

^x) Dette var for mig en besynderlighed, da jeg helt uden om nogen tanke på Einstein eller hans fødselsår blot en aften havde taget bogen med forskellige videnskabsmænds trosbekendelse fra min reol og ved at blade i den specielt var blevet interesseret i Einsteins tanker om livets åndelige aspekt.

Martinus ringede i dag fredag og meddelte, at han gerne ville komme søndag. Han virkede meget oplagt og kvik i stemmen og indledte selv en længere samtale om dybere emner:

Al energi kommer fra JEG'er og styres af JEG'er.

Der vil blive udviklet en energiform baseret på spændingsforholdet mellem kulde og varme.

Det nugældende straffesystem vil blive afløst af en mere human form (således som angivet i "Livets Bog"s fjerde kapitel), idet menneskene efterhånden vil forstå, at det, man straffer andre for, er ens egne misgerninger.

Martinus fortalte, at han havde fået yderligere kosmiske impulser af så dybtgående sandhedsværdi, at han slet ikke kan bringe det offentligt frem på grund af den nuværende lave åndelige udviklingsgrad hos menneskeheden. Endvidere sagde han: "Jeg er i gang med en mægtig analyse".

Trosreligiøse mennesker lever på instinktet ligesom dyrene. De er som to-årige børn, som man jo ikke kan belære om de store evige sandheder. De fatter kun barnesprog. Den jordiske menneskehed må gennem endnu en lang erfaringsdannende cyklus, før den er moden for åndsvidenskaben.

(Medens jeg skriver dette, kommer jeg til at tænke på, hvilken koncentreret og bekræftende anskuelsesundervisning vor tids begivenheder verden over udgør i relation til Martinus' lære).

- 72 -

16. september 1979

Foranlediget af TV-udsendelsen om fysikeren Albert Einstein og billedhuggeren Harald Isenstein^{x)} kom vi under samværet i dag til at tale om disse to og ikke mindst om Isenstein, der en overgang havde nær tilknytning til Martinus og sagen.

Vi kom også ind på begrebet ~~meditation~~ "transcendental meditation", fordi jeg havde læst en avisartikel om en kvinde, der var blevet ubodelig psykisk skadet gennem anvendt meditation efter anvisning fra et meditationscenter, hvor man ikke mere var i stand til at hjælpe hende.

Martinus forklarede, at udtrykket "at tømme tanken" er et falsum. Tanken er evigt aktiv men mere eller mindre bevidst og styret. At være tankepassiv er at åbne sig for indstrømning af tilfældige psykiske kræfter, hvilket medfører fare for at blive psykisk kontrolleret af andre.

Under hver inkarnation er kun nogle få områder af individets evner og talenter aktiveret for udvidelse og fornyelse. På denne måde bliver talentkernerne efterhånden lutrede og bragt til fuldkommenhed.

Martinus gentog, at "Det Tredje Testamente" er Den Hellige Ånd, at han havde sagt dette ved sit foredrag på Klint, og at han vil anføre det i "Testamentet": "Nu er det sagt!".

---

^{x)} Tysk-dansk billedhugger og maler født 1898. Uddannet på kunstakademiet i Berlin. Har udført mange portrætbuster. Bl.a. af Niels Bohr og Albert Einstein, med hvem han havde et mangeårigt venskab. Isenstein har udført skulpturen "Mor og Barn", der står foran instituttet på Mariendalsvej, ligesom han har udført en sfinks i porcelæn, der er placeret i instituttets forhal.

30. september 1979

På vej til Klampenborg drøftede vi den aktuelle politiske situation og dansk politik i det hele taget. Martinus hævder, at politik, som den praktiseres i dag, er baseret på egoisme, idet hvert parti og hver fraktion på egne betingelser søger at fremme egne interesser på almenhedens bekostning, medens fremtidens samfundsorden vil være baseret på altruisme, hvilket vil sige den sande Kristendom.

Martinus fortalte, at han har det med at "se ansigter ligesom fotografier i rammer". Forøvrigt har Martinus efterhånden besvær med synet. Han ser "streger, prikker og firkanter". Ofte oplever han pludselig uden nogen ydre anledning at høre sit navn nævne, og mange mennesker har bekræftet, at de i vanskelige situationer har set Martinus for sig.

Da Martinus for en del år siden havde nogle anfald af hjertebesvær, henvendte han sig til en hjertespecialist, som anbefalede ham en pace-maker. Men det med hjertebesværet rettede sig, og pace-maker blev ikke nødvendig. Martinus må ikke blive træt. Han skal tage 5 "blå piller" per døgn.

Som ung tog Martinus undervisning i klaverspil men gad ikke spille øvelser. Han spillede i stedet gerne "Flyv, fugl flyv" eller "Natten er så stille". Han føler, at han har mange talenter, der må ligge latent, for at han helt kan hellige sig sin kosmiske missions fuldbyrdelse.

Da Martinus havde tegnet hovedsymbolet og dermed havde fået grundenergiene på plads og således løst livsmysteriet, oplevede han en følelse af, at hele verdensaltet var med ham, således som det fleks. er udtrykt i Åbenbaringens kapitel 5, 8-13.

De kosmiske facitter er i sig selv formløse og usynlige. Martinus giver i kraft af sit særlige skabetalent disse usynlige kosmiske

(30. september 1979 fortsat, 2)

- 74 -

Under forfatteren Paul Brunton's besøg hos Martinus for godt en snes år siden, hvorunder der måtte anvendes tolk, gjorde denne opmærksom på, at Martinus og Brunton pludselig talte ubesværet sammen uden tolk. Men idet Martinus blev gjort opmærksom på dette, måtte de to ~~igen~~^{atter} tale hver sit sprog, og der måtte igen tolkes. Dette kom på tale, da jeg nævnede episoderne i Himalaya^x, hvor Spalding oplevede, at tolk ikke behøvedes, når de færdigudviklede væsener talte.

Da jeg citerede Thomas Carlyle's udtalelse om, at efterår og løvfald er skabelse i omvendt orden, svarede Martinus uden tøven, at undtagelsesløst alt er skabelse, hvilket vil sige bevægelse, der har JEG'er til ophav.

Intet forsvinder i dette ords bogstavelige betydning. Alt i naturen går i kredsløb. Derfor er kernespaltning som den anvendes i bomber og kraftværk ubetinget af det onde, da "affaldet" ikke nedbrydes, men forbliver aktivt og dermed udgør en dødeligt destruktiv fare for livet på planeten Jorden.

Jeg førte i denne forbindelse samtalen ind på emnet "karma" og de milliondrab, der udløstes af mennesker som Hitler, de store historiske hærførere og eneherskere samt ikke mindst piloter og besætning i bombemaskinerne, hvorfra atombomberne over Hiroshima og Nagasaki blev fældet.

Martinus ~~svarede~~ forklarede, at naturligvis kan ingen betale med sit liv så mange gange, som sådanne katastrofer indebærer af drab. Men foruden det karmiske neutraliseringsprincip og den kendsgerning at mange-for ikke at sige alle-kosmisk set er medskyldige, er der også det kosmiske princip, at overskydende karma fra indeværende spiralkredsløb bliver udgangspunkt for nye spiralkredsløb. Var dette ikke tilfældet, ville der jo ikke være noget, der kunne videreføre livsoplevelsen gennem nye evolutionsafsnit.

(30. september 1979 fortsat, 3)

- 75 -

Et så enormt vidtrækkende livsperspektiv er ikke fatteligt for ret mange mennesker af vor tid. "Hvad vil man for eksempel sige til påstanden om, at selv insekter har haft kosmisk bevidsthed, hvilket jo er, hvad spiralkredsløbets princip og det evige verdensbillede indebærer!"

Medens Martinus var indlagt på Frederiksberg hospital, fik han en bog med titlen "Spydet" foræret. Bogen handlede om det spyd, der blev stukket i Jesu legeme, medens han endnu hang på korset. Martinus mener, at denne handling fra soldatens side var en barmhjertighedsgerning, da Jesus ellers kunne have hængt levende og lidende på korset helt til næste dag.

Hvad "Testamentet" angår, arbejder Martinus nu med udvidede analyser. Han vil ikke frigive værket til publicering, før han selv er tilfreds og intuitivt føler, at det er, som det skal være.

- 76 -

14.oktober 1979

Martinus gav mig et eksemplar af takkebrevet, som han havde skrevet i anledning af den megen opmærksomhed og de mange gaver på hans 89-årsdag.

Han kunne tænke sig at se horoskopet for sin indvielsesdato 24.marts 1921.

Vi kom til at tale om Hitlers forhold til det mystiske, og vi var enige om, at han var repræsentant og redskab for mørke kræfter.

Martinus sagde også, at meditation er en form for tyveri, fordi det er indtrængen i områder, hvor man ikke hører hjemme.

--- -----

Vi talte om grundenergiene, deres betegnelse og i det hele taget den særlige terminologi, Martinus måtte tage i anvendelse ved udarbejdelsen af sine kosmiske analyser.

Hvad angår den påtænkte højskole på Klint, lader Martinus nu Forsynet råde. Man er dog stadig i gang med projekteringen.

Jeg spurgte, hvorledes det gik med planerne om et mausolæum på Klint for Martinus' afsjælede legeme, når det engang kommer dertil. Der foreligger arkitekttegninger. Det bliver en lille pyramide, ikke det store anlæg man først havde tænkt sig.

På et oplæg fra mig bekræftede Martinus, at inkarnationen af de store åndelige skikkelser og den opblomstrende okkulte interesse op til århundredskiftet var båret af samme nye verdensimpuls, der er aktiv i manifestationen af hans verdenslære.

Der er ikke brug for samtidig inkarnation af to indviede af samme indvielsesgrad. De ville i så fald blive ét ligesom medlemmerne af det såkaldte "Hvide Broderskab". De ville bringe det samme budskab, men udtrykke det på hver sin måde ud fra hver sine individuelle forudsætninger, hvilket kun ville skabe forvirring.

(14.oktober 1979 fortsat, 2)

- 77 -

Det gyldne lys, således som Martinus oplevede det under sin indvielses kulmination, er selve indvielseslyset, det inderste kropsløse livsvæsen.

Martinus er nu i gang med at omredigere kapitlerne og indføje nye omfattende analyser i "Testamentet", hvor han bl.a.skriver, at de religiøst troende lever på deres instinkt.

Vi ser, hører og føler gennem følelseslegemet. Men uden intelligensen, der ikke i sig selv er nogen sans, kan vi ikke registrere, hvad vi oplever gennem vore sanser, og der kommer ikke orden i vort livssyn og vort forhold til det guddommelige.

I anledning af, at jeg på egne vegne skulle ringe til forlagsboghandler Jarl Borgen, spurgte jeg Martinus, hvorledes udsigterne var for færdiggørelsen af "Testamentet". Det forekom mig, at Martinus helst ikke ville tale om det nu.

- 78 -

26. oktober 1979, tlf.

Martinus ringede i dag fredag og fortalte begejstret, at der søndag aften ville komme en udsendelse om ham i Sveriges Radio. Han havde fået et udklip af det svenske radioblade, og han læste ivrigt for mig af den svenske omtale.

-----

28. oktober 1979

Da jeg kom til Mariendalsvej for at hente Martinus, traf jeg Mogens Møller. Han var netop kommet hjem fra Stockholm, hvor han havde haft 150 tilhørere til et foredrag. Han havde meget travlt, da han skulle videre til Odense.

Naturligvis talte vi i dag meget om den svenske radioudsendelse om Martinus og hans kosmologi, der vil blive sendt i aften. ~~Myer,~~ ^{som} ~~er~~ Udsendelsens producent, har lovet at sende et bånd.

Omtalen af Martinus i det svenske radioblade læste vi for ham på dansk. Martinus fik tårer i øjnene og bekræftede, at han især på sine ældre dage havde let ved at blive bevæget.

Sveriges TV har bragt et dokumentarprogram om Axel Munthe. Martinus mener, at såvel Axel Munthe som den gamle kong Gustaf^V og Sven Hedin nærede visse sympatier for Hitler, ~~der~~ ^{som} var interesseret i at købe San Michele, der ~~var~~ ^{er} bygget på en grund, hvor en romersk feltherre ~~havde~~ ^{har} haft sit palads.

Martinus vil nu også i "Testamentet" anføre, at de himle, der lysere og lysere veldede frem for hans syn under indvielsesprocessen, skulle symbolisere de progressive oplevelsesplaner: "Med ét var det, som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen ~~mere~~ mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i den rene guldets farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys; Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gulde tråde

(28.oktober 1979 fortsat, 2)

- 79 -

Samme "Testamente" skal nu muligvis deles i to sektioner. Første sektion skal indgå som tillæg til "Livets Bog" I, og sidste sektion som tillæg til "Livets Bog" VII. I stedet for "Testamentet" som et selvstændigt værk skal Borgen så begynde at udgive eller rettere gen-udgive "Livets Bog". Martinus har dog endnu ikke modtaget den helt afklarende impuls.

Iøvrigt er det mit indtryk, at der nu hersker total forvirring omkring færdiggørelsen og udgivelsen af dette efter min mening skelsættende værk, og jeg gav over for Martinus åbent udtryk for denne min opfattelse.

Selv om snakken gik ivrigt, var det ikke de store åndshøj^der, vi nåede. Kronikken af P.G.Lindhardt om Gud som en realitet eller fantasi gav naturligvis stof til lidt analysering af emnet. Martinus mener, at Lindhardt ved en bestemt lejlighed har omtalt de forskellige religiøse retninger og med en vis overbæren- eller nedladdenhed har tilføjet: "...og så er der jo også Martinus".

TV-udsendelsen "Den Indre Rejse" blev nævnt. Martinus gentog med kraftig understregning, at den slags kunstigheder er lig med tyveri og indtrængen på oplevelsesplaner, hvor man ikke hører hjemme ^x. Vi talte i den forbindelse kort om de forskellige selvbestaltede verdenslærere, og Martinus påpegede, at de alle får et mere eller mindre tragisk endeligt.

---

x) Jeg fristes her til at citere fra det lille højokkulte skrift "Lys på Vejen": "Mediet eller spiritisten, der stormer ind i den psykiske verden uden at være forberedt, er en lovbrøder, en krænker af den højere naturs love. De, der krænker naturens love, skader deres fysiske helbred. De, der krænker det indre livs love, skader deres psykiske helbred. Medier bliver sindssyge, selvmordere, miserable skabninger uden moralfølelse, og de ender ofte som vantro og tvivlende selv i forhold til det, de har set med deres egne øjne".

(28.oktober 1979 fortsat, 3)

- 80 -

I forbindelse med en samtale om kongehusene og det royalistiske princip i det hele taget fortalte Martinus, at den danske journalist Edith Ryssel i sin tid var i Grækenland for at interviewe eksdronning Alexandra, ekskong Konstantins mor. Ryssel, der havde truffet ~~Max~~ Martinus og var blevet grebet af hans lære, omtalte denne for eksdronningen, som blev meget interesseret og ønskede et nyt møde med Ryssel for at høre mere om Martinus og hans kosmologi.

Martinus fortalte også i dag, at han flere gange under sin fattige tid i hovedstaden måtte gå på lånekontoret. Iøvrigt sagde han igen, at horoskopet i "Se og Hør" for personer født i Løvens tegn passede helt fantastisk til, hvad der hændte ham.

25.november 1979

Martinus sagde straks, da vi mødtes på Instituttet, at han var træt, fordi han vågnede meget tidligt og straks stod op og begyndte at skrive. Han friskede dog op under vort samvær men blundede en hel del. Samtaleemnerne var diffuse. Nogle enkelte guldkorn var der, men jeg husker dem ikke.

Jeg nævnede Konrad Simonsens artikel om Martinus i "To Verdener" ^x hvilket udløste beretningen om hans forhold til sagen. Vi kom også ind på Antroposofien. Ligeledes talte vi om forlagsboghandler Povl Strube i anledning af, at han havde bragt et billede af Martinus på forsiden af "Psykisk Forum"s augustnummer.

Jeg fik en beretning om en ung okkult- og kosmologiinteresseret, der havde skrevet en bog om sine tidligere inkarnationer. Han havde været på besøg hos Martinus, ^{som} ~~der~~ havde et godt indtryk af ham.

^x) Spiritistisk tidsskrift nr. 4, 1957.

9. december 1979

Vi havde et godt og positivt samvær med et bredt samtaleregister.

Få min boghylde fandt jeg fornylig en bog af ældre dato omhandlende atomer og atomalderen ^x. Jeg omtalte den for Martinus, fordi den på forbavsende måde fremholder den atomare problematik i kosmisk perspektiv. Da jeg nævnede forfatterindens navn: Vera Stanley Alder for Martinus, nikkede han genkendende. Hun har flere gange besøgt Institutttet og fandt under et af sine besøg en dansk ægtemage. Alder talte kun engelsk, og det var Gerner Larsson, der konverserede hende. Under et af sine besøg, hvor Martinus var til stede, sagde hun henvendt til Gerner Larsson: "Holder det gamle vrøvlehoved dog aldrig op med at tale! Hvad er det, han sidder og mumler om?!" Martinus får stadig hvert år julehilsen fra hende. Han mener, at hun nu må være omkring firs år gammel. Hendes forlægger vil nu ikke udgive flere af hendes bøger.

Vi kom endvidere til at tale om den kolossale psykiske belastning skolelærere af vor tid er udsat for. En lærer og mangeårigt interesseret i kosmologien har fortalt Martinus, at børnene blot bliver borte fra skolen, hvis det passer dem.

Mogens Møller har nu god tilslutning til sine foredrag og har god indtægt derved.

Martinus vil have "Testamentet" færdigt! Han sagde, at han kunne skrive endnu mere dybtgående analyser, men "de kan ikke tage det nu", som Jesus udtrykte det.

Andre emner i dag var: Arthur Rubinstein, reinkarnation, foredrag og ydmyghed.

---

^x) "The Secret of the Atomic Age", Rider & Company, London 1958.
Forfatterinden har skrevet flere bøger af okkult tilsnit.

- 82 -

4. januar 1980

Martinus ringede i aften fredag og anmeldte sit besøg søndag, eller rettere: han spurgte ydmygt som altid, om det passede os, at vi mødtes søndag. Han fortalte, at ~~han, xx, xx~~ ^(den producer, som) havde produceret Martinus-udsendelsen i Sveriges radio, havde planer om at producere en film om Martinus og hans arbejde. Martinus går ind for tanken, forudsat at de dermed forbundne rettigheder forbliver Instituttets.

6. januar 1980

Jeg fik i dag forevist en helsides artikel om Martinus, som Fyns Stiftstidende havde bragt den 3dje januar. Den var meget detaljeret og velskrevet og illustreret med et virkeligt godt billede af Martinus samt en gengivelse af tegneren Vitus' ^x symbol: Menneskets to væsenssider.

Da jeg omtalte Vera Stanley Alders bog om atomerne som god og meget tankevækkende, gentog Martinus, hvad hun havde sagt til Gerner Larsson om ham. Jeg fortalte om hendes atomteori i relation til uendelighedsbegrebet og livets kompakte allestedsnærværelse. Martinus ville ikke afkræfte denne opfattelse af begrebet atomer som levende mikroverdener, der igen rummer mikroverdener og således videre i det uendelige. Atomer er mikrovæsener inde i mikrovæsener og selv rummende mikrovæsener. "Tomrummet" er et stråleocean bestående af den levende æter, som udgøres af grundenergiene, der også er et ocean af mikrostørrelser, men som fortøner sig på den anden side af lysets hastighed og dermed på den anden side af den fysisk sanselige stofverden.

Vi kom igen ind på emnet "meditation", som Martinus havde til hensigt at analysere i "Testamentet". Han gentog, at meditation uden ^(udviklet) naturligt moral og humanitet er åndeligt tyveri, hvilket vil sige den bespottelse mod Helligånden, som Jesus talte om ikke ville

---

x) Vitus var en dygtig tegner og gik med ildhu ind for kosmologien

(6. januar 1980 fortsat, 2)

- 83 -

blive tilgivet i modsætning til f.eks. mord og andre "almindelige" fysiske forbrydelser. Det stærke metafysiske lys, man gennem kunstig meditation kan komme i kontakt med, skader eller kortslutter hjernens mest æteriske områder og kan medføre sindssyge, hvilket der er mange eksempler på selv hos store kendte personligheder.

Dette, at et menneske ad kunstig vej kommer i kontakt med højere åndelige regioner, end de er moralsk udviklede til at kunne korrespondere med, svarer til, at en hund ad kunstig vej fik menneskebevidsthed. "Hvad skulle den med en sådan bevidsthed, når den kun kan gø?".

Martinus dyrker kun meditation i form af bøn samt mange gange daglig og i specielle situationer koncentration og tankestyring direkte på Gud.

Jeg ytrede noget om, at mit halssmykke ~~af guld~~ med JEG-symbolet ~~ixguldix~~ (trekanten, solen og stjernekorset) i guld nok ikke var helt i harmoni med hensigten med dette symbol, men at det var fremstillet for at glæde mig på min 50-årsdag.

Martinus gentog, at symbolet er helligt og kan have en vis magisk virkning. Det må ikke profaneres og f.eks. anvendes som motiv i håndarbejde og lignende.

Jeg henviste til, at man dog på Instituttet sælger symbolet i bronze til anbringelse på gravsten. Martinus svarede ikke på denne bemærkning og virkede i det hele taget let irriteret under samtalen om dette emne. Det er forøvrigt ikke første gang, jeg oplever denne situation.

Solvognen og solsymbolet er begge fundet ~~på~~ i området ved Klint, og Rosenberg ^{x)} hævdede, at det havde den profetiske betydning, at der skulle udgå et stort åndeligt lys fra dette område.

---

^{x)} Forfatteren og globetrotteren Holger Rosenberg hvis sommerhus på Klint

(6. januar 1980 fortsat, 3)

-84-

Holger Rosenberg ejede en ret stor grund beliggende tæt ved Kosmos Feriekoloni. Denne grund solgte han til en præst, der imidlertid aldrig betalte, og da der ikke fandtes papirer på skylden, nægtede arvingerne ved præstens død at vedgå gælden. Rosenberg havde lovet Martinus forkøbsret. Grunden er, dersom den erhverves, tænkt som stedet for det første område for kosmisk gravsætning. Der er udarbejdet et projekt, som imidlertid ~~ikk~~ endnu ikke har kunnet realiseres, men mange har udtrykt interesse for tanken.

Jeg læste Berlingske Tidendes anmeldelse af den førømtalte bog om tidligere inkarnationer for Martinus. Anmeldelsen var naturligvis negativ, og jeg fik uvilkårligt den tanke, at det nok ville være noget af en alvorlig psykisk belastning for Martinus, dersom "Testamentet" efter eventuel udgivelse får en lignende medfart i pressen, hvilket absolut ikke er usandsynligt.

Forøvrigt har Martinus nu en helt tredje ide med materialet til "Testamentet", nemlig at en del skal føjes som indledning til "Livets Bog" og resten indgå i "Det Evige Verdensbillede". (I parentes bemærket synes jeg nok, at situationen, hvad dette angår, er ved at blive noget diffus, og hvor meget Martinus end påstår at handle efter Guds vilje, aner jeg visse kræfters spil bag kulisserne, således som jeg selv i visse forbindelser har oplevet det).

-85-

13. januar 1980 (Tlf)

Martinus ringede klokken 17,50 og fortalte glædestrålende, at han havde modtaget en henvendelse fra Danmarks Radio om at holde fire morgenandagter i rubrikken "Ved Dagens Begyndelse". Det bliver fire lørdage. Martinus havde allerede strukturen af de fire gange ni minutter parat. Den var straks kommet til ham.

Martinus mente, at horoskopet i "Se og Hør" ligefrem var Forsynets opmuntring til ham.

Han har i sinde at kontakte Borgen og holder nu fast på, at "Testamentet" ikke skal være en selvstændig bog: "Der vil nok lyde et ramaskrig!"

Jeg plæderede forgæves for den oprindelige plan.

20. januar 1980

Martinus var veloplagt. Samtalen var broget og livlig. Jeg spurgte om nyt angående "Ved Dagens Begyndelse". I Danmarks Radio havde man sagt, at man gerne ville have optagelsen nu, men at det havde lange udsigter med udsendelsen, da der var en lang kø forud.

Efter teen talte vi længe om bilkørsel og kørekort. Martinus fortalte, hvorledes han fik sit.

I morges fik jeg den indskydelse, at jeg skulle tale alvorligt med Martinus om "Testamentet" for om muligt at få bogen ud som den åbning af sagen mod offentligheden, den oprindeligt var tænkt at skulle blive. Som jeg ser det, vil dens koncentrerede kristent-spirituelle værdi og essentielle mentale lysstyrke blive meget udtyndet ved at en del bliver placeret som introduktion til "Livets Bog" og den resterende del indgår som materiale til kommende bind af "Det Evige Verdensbillede". Yderligere mener jeg ikke, at Borgen vil kunne øjne nogen umiddelbar forretningsmæssig fordel ved at investere store summer i udgivelsen af "Livets Bog" uden en forudgående præparering af markedet gennem en debatbog som "Testamentet".

Jeg personligt mener, at "Testamentet" netop er det åndens stikord, som tusinder af tvivlrådige mennesker venter på, og som kan blive et glimt af det altforklarende åndens lys på vor tids formørkede mentale himmel. Et lys der kan præge sig dybt i de åndsvågnendes bevidsthed og initiere dem for vandringen mod den kommende verdensorden.

Tilsyneladende talte jeg i denne sag for døve øren, selv om jeg kraftigt pointerede, at der helt kunne ses bort fra mit renskrevne manuskript, som man gerne måtte brænde.

På mit spørgsmål om, hvor meget hans afsluttende afsnit til "Testamentet" fyldte, svarede Martinus, at det blot drejede sig om

(20. januar 1980 fortsat, 2)

- 87 -

tyve sider. "Giv mig disse tyve sider", sagde jeg halvt i spøg "og "Testamentet" vil hurtigt være klar til udgivelse således som det oprindeligt var tænkt". Men Martinus står (indtil videre) fast på sit, og på vej mod døren kom jeg med en venskabelig bemærkning om, at han var stædig. Hertil svarede han, at dersom han ikke havde været det, var der ikke blevet nogen "Livets Bog" og ikke noget Institut.

Med mit inderlige og ydmyge forhold til ikke blot Kristus og Martinus men også til alle øvrige store indviede og inspirerede profeter og filosoffer véd jeg naturligvis, at disciplen ikke står over sin Mester, og at lerkrukken ikke skal belære pottemageren. Yderligere stoler jeg urokkeligt på, at "alt står i Guds faderhånd", og at vi dødeliges timelige udsyn ikke formår at omfatte dette vældige udødelige budskabs tidspanorama og uomgængelige evolutionære effekt.

Allerede ved det foregående besøg havde Martinus varskoet mig om, at han fremover ville bryde op klokken 17 i stedet for som hidtil en halv times tid senere. Motiveringen var, at han var træt. Vi brød dog op ved 17,15 tiden, men da vi nåede ud til Instituttet, sad vi i vognen og talte en halv times tid!

3.februar 1980

I dag blundede Martinus det meste af tiden i dagligstuen og ligeledes i vognen hjem. Klokken var 17,40, da vi måtte vække ham.

Martinus nåede dog at fortælle om professoren på Rigshospitalet, der havde set "Livets Bog" ligge frøomme hos en patient og blot ved synet af symbolet på omslaget i et snærende tonefald udbrød: "Sort Middelalder!" Yderligere havde han kaldt patienten "kostfanatiker", fordi han var vegetar.

17.februar 1980

Martinus var særdeles veloplagt. Vor samtale berørte mange forskellige emner. Blandt andet fortalte Martinus, at han for mange år siden har tegnet et symbol, der viser en animalsk mave, et fordøjelsesområde som menneskets på dets nuværende udviklingstrin og et fordøjelsesområde som det vil fremtræde hos det færdigudviklede menneske, hvis føde alene udgøres af det rene frugtkød.

Af den næringsmasse, vi indtager, er kun solstoffet egentlig næring og energitilførsel. Martinus mener, at dette er, hvad man kalder vitaminer. Det eneste, legemet gennem fordøjelsen kan optage, er selve livet i den indtagne føde. Resten er affald.

Martinus nævnede også, at legemets kommunikationssystem, nemlig nervefibrene er af åndelig struktur.

Det, der automatisk registreres varigt i hukommelseslegemet, er smerten. Og det er denne selvoplevede smerte, der giver os medfølelse med andres smerte.

Jeg kom ind på myten om Ikaros og de kunstgjorte vinger samt i det hele taget den fremragende kosmiske viden den græske og romerske mytologi repræsenterede. Martinus kommenterede dertil, at der på denne planet har levet andre menneskeracer, der forlængst er gået videre til andre planeter med mere avancerede muligheder. Den viden, som disse menneskeheder sad inde med, er vor tids mennesker endnu ikke nået til.

I forbindelse med det muhammedanske oprør kom vi ind på emnet Nostradamus og hans profetier. Ingeniørkaptajn C.S.Billensteins bog fra 1920: "Opklaringen af Nostradamus Profetier" er den eneste, der omtaler "troen fra nord" og i mange henseender umiskendeligt peger frem til Martinus og hans kosmologi.

- 89 -

2.marts 1980

Martinus virkede frisk og veloplagt, da vi mødtes på Instituttet. På vejen herud fortalte jeg om det amerikanske eksperiment med fremavl af eliteintelligenser. Men det er efterhånden vanskeligt for Martinus at høre og føre kontinuerlig samtale i vognen, da motorstøj og hans opmærksomhed vendt mod trafikken forstyrrer og distraherer.

Ved tebordet talte vi mest om det politiske kaos såvel nationalt som internationalt. Denne samtale fortsatte, da vi havde sat os til rette i dagligstuen. Men efter en lille halv times tid slumrede Martinus blidt ind og sov ~~fast~~ fast til klokken 16,30.

Vi kom derefter ind på emner, der mere direkte har med sagen at gøre. Jeg nævnede, at Gerner Larsson i sin tid udgav et kursus, som jeg selv havde fundet ganske udmærket. Martinus kunne intet huske om dette men ville se nærmere på, om det var noget, der kunne anvendes.

Gerner Larsson var 21 år, da han i 1928 blev sekretær for Martinus. I begyndelsen, når han skulle holde foredrag, måtte Martinus lægge sig på sin sofa og styrke ham via telepati. Det virkede!

Vi talte så om Martinus' første henvendelse til direktør Vett, Magasin du Nord og dennes henvisning til Bernhard Løw som en vismand. Martinus omtalte den skepsis og misundelse, han kunne spore mod sig hos nogle af menneskene omkring Løw. Kontakten med Bernhard Løw kom i stand 1928 på et tidspunkt, da Martinus havde vanskeligt ved at klare sig økonomisk. Lars Nibelvang havde støttet ham meget, men var blevet arbejdsløs, og Martinus ville derfor gerne betale ham tilbage, hvad han havde lånt. Det var cirka 4000 kroner plus renter.

(2.marts 1980 fortsat, 2)

- 90 -

Henvendelsen til Vett var sket i den hensigt, at Martinus måske kunne få et halvdags job hos ham i Magasin. Dette måtte Vett imidlertid beklage ikke kunne lade sig gøre.

Martinus kom også via sine besøg hos Løw i kontakt med en fru Gregersen, der viste vilje til at hjælpe. Hun forærede ham to sparekassebøger med 500 kroner på hver.

På et tidspunkt havde Martinus end ikke penge til sporgvognen til Ordrup, hvor Løw boede.

Forøvrigt synes Martinus, at jeg i min begejstring for ham og hans mission minder meget om Bernhard Løw.

var okkult interesseret og foretog en rejse
Vett ~~satte sin familie for at rejse til Indien.~~

Det var også Vett, der købte en villa i Tyrkiet for fra denne at kunne grave efter det spyd, der blev stukket i siden på Jesus på Golgata. Vett ville ~~hængende~~ have Martinus til at psykisk vej at lokalisere klenodiet, men Martinus afslog.

Martinus' første lejlighed var i en ejendom på Lykkesholms Alle, hvor han kunne holde sine første foredrag.

Under turen tilbage til Mariendalsvej sagde jeg, at jeg fornemmede en særlig stemning i lyset omkring ~~forårsjævndøgn~~, og Martinus svarede, at dette lys indeholdt et budskab.

Vi talte også om legemsstrukturen og det kolossale drabsområde, som det nuværende menneskes fordøjelsessystem udgør. Først når vi kan ernære os ved det rene frugtkød, er vor legemsstruktur fri af denne drabszone.

Det er jo kun selve livet i den indtagne føde, der optages i organismen. Alt hvad der er egentligt stof udstødes. Dette ernærende liv mener Martinus er "vitaminer".

- 91 -

16.marts 1980

På vejen herud talte vi en del om politik og politikere samt det samfundsøkonomiske kaos. Jeg kørte omkring Kirkevej i Ordrup, hvor Bernhard Løw havde sin villa, da Martinus besøgte ham.

Herhjemme fortsatte samtalen om den nationaløkonomiske misere, om renteprincippet og pengesystemets fallit og "Fjerdekapitlet"^x anvisning på retfærdig og kristen samfundsøkonomi som eneste endegyldige løsning.

Vi var atter inde på emnet atomkraft og radioaktivitet som åndelig kraft, hvilket vil sige planetær viljekraft.

I forbindelse med et homoseksualemord sagde Martinus, at mennesker der kunne udføre en sådan udåd, ikke ~~xxx~~ er virkeligt dobbeltpolede men seksuelt afsporede.

Ved tebordet filosoferede jeg over, hvor mange flittige hænder der mod en minimal betaling havde sørget for tebuskenes plantning, pasning og selve plukningen. Martinus har set teplukkerne i arbejde i Indiens "Blå Bjerge" i Nilgiridistriktet.

Ligesom jeg har gjort det, undrede også Martinus sig over, at man i den megen debat i forbindelse med den svenske folkeafstemning om atomkraft ikke havde nævnt muligheden ~~at~~^{for} et bombene^dslag i et atomkraftværk i tilfælde af krig samt et sådant nedslags konsekvenser.

Martinus bekræftede, at menneskets rette hjemsted ikke er den fysiske verden. Det er derfor, vi må sove for at forny os fysisk og psykisk.

Jeg omtalte min medfødte trang til isolation og mit manglende talent for at indføje mig i team- og gruppedannelser. Martinus

^x) Fjerde kapitel i "Livets Bog"s første bind har overskriften: "Et internationalt Verdensrige under skabelse" og udkom som særtryk 1932 med undertitlen: "Menneskehedens sociale Fremtidsskæbne".

(16.marts 1980 fortsat, 2)

-92-

svarede dertil, at han var klar over, at "jeg måtte have min egen cirkel", og at han syntes, det var synd.

Jeg roste Martinus for det tålmod og den udholdenhed, han havde udvist under sine forskellige hospitalsophold. Dertil svarede han, at han overlod til Forsynet at virke for helbredelsen, og at han anså lægerne for at være Guds redskaber.

Da vi nåede tilbage til Instituttet, stod Mogens Møller på trappen og tog imod. Han fortalte, at han skulle til Island.

Martinus og Mogens blev stående på trappen og vinkede farvel til mig.

Den følgende fredag sank Mogens sammen i sit hjem på Instituttet. Han blev ført til Frederiksberg Hospital, hvor han døde næste morgen lørdag den 22.marts klokken ~~22~~ 6,30.

Martinus ringede så fredag den 28.marts klokken 22 for at fortælle om Mogens' bortgang. Da begravelsen skulle finde sted lørdag, måtte Martinus' besøg hos os udsættes en uge, fordi han regnede med, at mange ville komme for at tale med ham i forbindelse med begravelsen.

Mogens havde følt sig dårlig under et foredrag i Malmø men tog alligevel til Gøteborg, hvor han også holdt foredrag. Her følte han sig dog så træt og utilpas, at han besluttede at rejse hjem. Umiddelbart før han sank sammen, havde han haft lægebesøg, men lægen mente ikke, at der var noget alvorligt på færde.

Martinus mente ligesom jeg, at Mogens havde flakket for meget uden at betænke sin fysiske alder. Han blev 68 år.

-93-

6.april 1980, påskedag

Undervejs mod Klampenborg talte vi en del om Mogens' pludselige bortgang samt om begravelsen. Martinus mener, at Mogens kommer i en art choktilstand, når han opdager, at han ikke mere befinder sig i de vante fysiske omgivelser. Skytsengle vil dog hurtigt hjælpe ham over i en søvn- eller hviletilstand.

Martinus selv faldt allerede ved tebordet i dyb søvn. Vi måtte vække ham, for at vi kunne sætte os mere behageligt til rette i dagligstuen, hvor han straks igen faldt i søvn og sov til en halv times tid, før vi skulle bryde op.

20.april 1980

Mogens' bortgang har naturligvis medført en vis omstrukturering på Instituttet.

Martinus har frabedt sig det påtænkte "Festskrift" i anledning af hans 90-årsdag. Alene omkostningerne ved trykningen ville beløbe sig til 35.000 kroner.

Desværre sov eller blundede Martinus igen i dag det meste af tiden, så klokken blev godt 17,30, før vi brød op. Forinden kom vi dog i ivrig samtale om forlagets fremtidige struktur og relationerne til Borgens Forlag. Jeg foreslog, at man gjorde Kosmos lidt mere udadvendt, mere i retning af et rigtigt tidsskrift i stedet for som nu, hvor det nærmest fremtræder som et "medlemsblad". Yderligere burde man sende et antal eksemplarer af hvert nummer til fremlægning på bibliotekerne.

Martinus bemærkede, at han nu snart fylder halvfems og derfor mener, det er vigtigt, at han får tilrettelagt den fremtidige produktion og distribution af sine værker på den for sagen bedste måde.

Jeg fremholdt endnu engang denne min mening: At en bredt orienteret redaktion af Kosmos og en forretningsminded leder af forlaget ville være et godt skridt i den rigtige retning.

Iøvrigt understregede jeg atter, at jeg mener, at tanken om at at føje noget til "Livets Bog" og dermed bryde den fuldkomne helhed, som værkets syv bind nu udgør, bør opgives, da noget sådant ville være en form for helligbrøde.

-95-

4.maj 1980

Selv om Martinus var positiv og medengageret, er det dog umiskendeligt, at det mere og mere blot er hans legeme, der er til stede, medens hans bevidsthed befinder sig i de højere åndsregioner.

Samtalen i dag drejede sig meget om ydre begivenheder, og jeg måtte holde snakken kontinuerligt i gang med direkte adresse til Martinus for at holde ham vågen, hvilket også stort set lykkedes, dog uden at den helt dybdeåndelige response kom til udtryk.

Vi kom ind på emnet u-lande, flygtningeproblemer samt den primitivitet, der kommer til udtryk i foreteelserne blandt for eksempel den store befolkningsgruppe, der mere eller mindre fanatisk dyrker Muhammedanismen.

Jeg fremholdt som min mening, at den internationale opblanding af folkeslag og bevidsthedslag er den spæde begyndelse til sammenlutning ~~af~~ jordens riger til ét planetrige, men at den nuværende fase af denne proces indebærer mange ubehagelige aspekter for alle implicerede, hvilket kan karakteriseres som en art fødselsveer. Hertil supplerede Martinus, at integrationen af verdensbefolkningen er den proces, hvorigennem "fårene" skilles fra "bukkene" (Matt.25,32).

Da vi som så ofte i den senere tid kom ind på emnet "anvendt atomkraft", kommenterede Martinus, at de politiske og akademiske fortalere for denne anvendelse ikke har bevidsthedskapacitet for den rette forståelse af den enorme skadevirkning, dette indgreb i planetlegemets naturlige stofskifte bevirker. Anderledes er det med den kosmiske bevidsthed. Hvad den ikke kan finde svar på i det omgivende mellem- og makrokosmos, kan den finde løsningen på ~~ved~~ gennem fordybelse i det underliggende mikrokosmos.

(4.maj 1980 fortsat, 2)

-96-

Jeg omtalte ideen med en bog bestående af redigerede Martinusforedrag som et godt alternativ til "Testamentet", der, så vidt jeg nu kan bedømme, ikke bliver til virkelighed. Jeg sagde i den forbindelse, at Martinus under sine foredrag aldrig talte hen over hovedet på sit publikum men afpassede ord og emne til det bevidsthedsplan, dette publikum repræsenterede.

Hertil replicerede Martinus lakonisk, at det var "tygget føde".

-97-

17.maj 1980 (lørdag)

Martinus ringede ved nitiden og spurgte beskedent som altid: "Hvorledes ligger det med i morgen?". Jeg kunne naturligvis kun svare, at alt var klart til modtagelse af ham, ~~xx~~ og at vi glædede os.

Som det var sædvane, var bordene lørdag aften dækket og remedierne til æbleskivebagningen sat frem, da vi ved 19-tiden fik telefonbesked fra Instituttet om, at Martinus var faldet i sin stue, og at han mente, det ville være for risikabelt at tage nogle steder hen.

Martinus var alene, da han faldt. Da der kom hjælp, sad han i en stol i stuen. Ingen var endnu klar over, om hændelsen ~~xx~~ ^{var} af alvorlig eller mindre alvorlig art.

25.maj 1980

Det var ikke den helt uforbeholdne helligåndsimpuls, der prægede samværet i dag. Martinus sov det meste af tiden.

Jeg fik af vor samtale indtryk af, at højskolebyggeriet på Klint ~~xx~~ er opgivet indtil videre ^{med} den begrundelse, at der ikke er tilstrækkeligt med kvalificerede lærere og ikke nok af Martinuslitteraturen oversat til hovedsprogene.

Vi talte om Martinus' oplevelse af sygdom og helbredelse, herunder den spontant opståede besynderlige trang til at spise peberrod, ^(uden at vide det) da han ~~uvilgende~~ gik med en kræftsvulst i maveregionen. Martinus mener, at der må være et kræftneutraliserende stof i denne urt. Doktor Ankerby^x vidste, at peberrod var urindrivende, men andre egenskaber hos denne rod kendte lægevidenskaben intet til.

Martinus var tidligt klar over, at han var arveligt disponeret for kræft.

---

x) Overlæge Cai Ankerbye

~~Dr. Ankerby gik uforbeholdent ind for Martinus' Kosmologi, og blev for sine frisindede ideers skyld ekskluderet af lægeforeningen.~~

8. juni 1980

Martinus var i dag veloplagt, og samtalen spændte over et bredt kosmisk register. Vi var også inde på mange tidligere berørte emner såsom ragnarok-profetiernes opfyldelse for vore åbne øjne, Nibelvangs pamflet mod Martinus, ^{et skrift} som han efter sin død ønskede neutraliseret, hvilket han meddelte gennem medier ved spiritistiske sceancer, Martinus' brev til Annie Besant i Holland og Nibelvangs dito m.m.

Højskolebyggeriet på Klint kan ikke komme i gang, da myndighedernes tilladelse ikke kan gives, før der foreligger en helhedsplan for byggeriet. Det er jo hensigten at starte i det små og så efterhånden udvide.

De hos Teosof^ferne ofte omtalte "Mestre" er ikke nødvendigvis indviende. Mesteren Koot Hoomi fulgte interesseret Martinus' arbejde med livsmysteriets løsning. Dette var dog kun af interesse, ikke for at hjælpe og ikke af jalousi. Martinus ved dette, fordi han ved flere tilfælde, når han arbejdede ved skrivemaskinen, fornemmede Koot Hoomi's nærværelse og "så" hans iagttagende ansigt bag sin skulder.

Det mest betydningsfulde sted i Bibelen er sætningen: "Lader os gøre mennesker i vort billede efter vor lignelse!" (1.Moseb.1,26). Det er nemlig al skabelses målsætning.

Korsfæstelsen og Jesu bøn om tilgivelse for sine bødler var det store evolutionære vendepunkt. "De hensovede helliges legemer", der opstod og gik ud af de åbnede grave og efter Jesu opstandelse kom ind i den hellige stad og ~~vixxxx~~ viste sig for mange, var materialiserede kristusvæsener, der kunne ses af de clairvoyante.

Begivenhederne på Golgata var en foreteelse i den planetære bevidsthed, hvilket understreges af de mange okkulte fænomener: "Forhænge i templet flængedes i to stykker fra øverst til nederst, jorden skjælv, klipperne revnede og gravene åbnede sig" (Matt.27,51-

(8. juni 1980 fortsat, 2)

- 99 -

Vi var også inde på emnet "Forbrydelse og Straf". De såkaldt kriminelle repræsenterer blot grader af uvidenhed eller mental umodenhed.

Vaneforbrydere kan ikke gøres til hæderlige borgere gennem et straffesystem. De må gennem eksempler og human behandling opdrages til menneskekærlighed. Isolation kan være nødvendig men skal mere ses som en beskyttelse for såvel forbryder som for samfund end som straffeforanstaltning.

Martinus har været til helsetest på Frederiksberg Hospital. Alt i orden! Han skal tale ved sæsonåbningen på Klint 22. juni, og han håber at få lov til at opleve sin 90-årsdag 11. august.

- 100 -

29. juni 1980

13. juli 1980

Martinus var veloplagt. Han havde holdt foredrag på Klint i anledning af feriesæsonens begyndelse. Han havde talt i mere end en time, og den halve tid stod han op. Salen var fyldt, og mange måtte undvære siddeplads.

M Martinus arbejder stadig med "Kristusanalysen", der skal omfatte et helt spiralkredsløb:

Hvorledes skulle den jordiske menneskehed få idé om og forståelse af, hvad de er på vej til i udviklingen på anden måde end derved, at et færdigt udviklet væsen helt i Guds billede fødtes som menneske i menneskeskikkelse og i menneskemiljø, samt at dette væsen gennem hele sit liv og i al sin færd demonstrerede det fuldkomne menneskes væremåde, nemlig den totale næstekærlighed, den uforbeholdne tilgivelse og det totale ikke-voldsprincip? Tilgav Kristus ikke sine bødler, der havde påført ham de værste pinsler, et menneske kan komme ud for?

Når Jesus kaldte sig "Menneskesønnen", var det for at bekræfte, at han var avlet og født til verden helt på samme måde som sin samtids mennesker.

Kristus havde sit sande kosmiske tilhørsforhold i den højeste guddommelige verden, hvor alle væsener har samme fuldkomne udviklingsgrad, hvilket vil sige, at de i hele deres væsen er ét med Gud og med Guds vilje. De udgør tilsammen Guds primære bevidsthed og formidler således den guddommelige styring af verdensudviklingen. Dette vil dog ikke sige, at individualiteten hos disse kristusvæsener er udvisket. Tværtimod spiller deres aura i mange forskellige farvekombinationer, og deres åndelige talenter er af forskellig art. Men fælles for dem alle er deres totale dobbeltpolede bevidsthedsstruktur og totalt uselviske kosmiske kærlighed.

(29. juni og 13. juli 1980 fortsat, 2) - 101 -

Først efter årmillioner målt i jordisk tid begynder disse væseners totale lystilstand at svækkes, og bevægelsen mod denne tilstands modsætning, livets natside tager sin begyndelse. Men også denne proces strækker sig i jordiske tidsmaal over enorme perioder.

Når individualiteten, erfaringerne og de individuelle livstalenter aldrig kan udviskes selv under disse højeste lyshimles étværen med Guds væsen, skyldes det, at evighedslegemet, der omgiver ethvert livsvæsen, rummer dette væsens evige sum af opøvede talenter og individuelle særpræg. Evighedslegemet rækker langt ud over det fysiske legeme og dets psykiske genpart. Dette evighedslegeme med alle dets individuelle karakteristika forbliver altså intakt.

Martinus havde modtaget en artikel skrevet ud fra Tompkins og Birds bog om planternes hemmelige liv. Men forfatteren til artiklen havde fået den opfattelse, at planter føler angst, når for eksempel en morder befinder sig i dens nærhed, eller når nogen har til hensigt at gøre planten fortrød. Jeg antydede over for Martinus, at de voldsomme udslag, sådanne situationer forårsagede på den til planten forbundne "Løgnedetektor" snarere kunne være udtryk for velbehag end for angst og ubehag, da planten jo ~~er~~ repræsenterer den begyndende længsel mod gudsvelbehagets modsætning. Dette kunne Martinus bekræfte.

Planten er nærmere kosmisk bevidsthed end mennesket, der er på vej ud af mørket, medens planten af egen iboende drift er på vej ind i mørket. Derfor kan de registrerede vibrationer være behagsvibrationer. Men alle disse videnskabelige undersøgelser og målinger er kun registrering af virksomheder. Den evige årsag forbliver usynlig og umålelig.

Om 500 år vil åndsvidenskaben have nået sit gennembrud, men dog ikke sin kulmination. Forsvarsprincippet vil være afløst af til-

(29. juni og 13. juli 1980 fortsat, 3) - 102 -

givelsesprincippet. Straffeanstalter vil være afløst af kulturcentre, og betegnelsen "forbryder" vil være afløst af betegnelsen "mindre udviklet". Mange, der ifølge deres udviklingstrin ikke hører til her, vil inkarnere på andre planeter. Men de, som virkelig er på bølgelængde med planetbevidsthedens forskellige mentale områder, forbliver knyttet til den planetære sfære også i intervallerne mellem inkarnationerne. På dette område har vi kun begrænset frihed.

Vi kom igen ind på begivenheden på Golgata og de parafysiske fænomener, den udløste. I virkeligheden var det planetbevidsthedens møde med kosmisk bevidsthed. Der var andre kristusvæsener til stede.

Fænomenet "Den himmelske Lovsang" blev i forbigående berørt. Martinus nævnede fænomenerne over Bethlehem, der kan være fremkaldt af åndelige væsener. Jeg nævnede den klart beskrevne kosmiske lovsang i "Life & Teaching" og i evangelierne^x. Martinus oplevede selv noget i den retning, da han havde fået grundenergiene på plads.

Grundenergiene er ikke stof. Alt er oprindeligt ånd. Stof eller materie, hvor realistisk det eller den end kan opleves, er illusion, ligesom det ikke er øjnene der ser, ørerne der hører, fingrene der føler og så videre. Det "noget" som har øjne at se med, øren at høre med og fingre at føle med, er evigt usynligt og uhåndgribeligt. Det er virkelighedernes virkelighed, den evige igangsætter af al bevægelse og alle impulser. Og dermed er dette "noget" grundenergiernes ophav, organisator og vedligeholder.

Bedømt ud fra kosmisk logik er alt dette såre indlysende. Men medens den fysiske forsknings udøvere møjsommeligt kæmper sig mod bjergets tinde for dér at finde sandheden om livet og dets love, ligger denne sandhed åben til optagelse ved bjergets fod.

^x) Luk. 2, 13-14. Åb. 15, 3-4. 19, 1-7.

(29. juni og 13. juli 1980 fortsat, 4) - 103 -

Martinus mener, at "de ti bud" (2.Mose.20.1-17) blev meddelt menneskene for at de kunne få noget at overtræde. (Paulus udtrykker dette på sin egen måde: "Jeg havde ikke lært synden at kende uden ved loven, thi jeg havde jo ikke vidst af begær, dersom ikke loven havde sagt: Du må ikke begære. Men da synden fik ^{en} anledning ved budet, vakte den alskens begær i mig, thi uden lov er synden død" (Rom.7,7-8).

Vi kom i vor samtale ind på den truende verdenssituation, og jeg fremsatte som min mening, at Jøderne ved deres kompromisløse selvdyrkelse kunne blive de udløsende faktorer af en tredje verdenskrig. Jeg nævnede den aktuelle problematik omkring Jerusalem, som Jøderne nu har erklæret for deres udelelige hovedstad, og som de udbygger med moderne og meget skæmmende højhuse. Jerusalem har sin markante plads i bibels- og dermed verdenshistorien, og Jøderne har nok gjort en lidt for bogstavelig udlægning af det i Apokalypsen nævnte "ny Jerusalem", der skulle sænkes ned fra himlen "som en brud smykket for sin brudgom" (Åb.3,12. 21,2).

Moses er Jødernes kristus, og dette mener de, retfærdiggør deres inhumane adfærd.

Martinus kunne bifalde, hvad jeg her havde sagt. Han kunne huske det noget forstyrrende indtryk, han havde fået ved indflyvningen til Jerusalem, da han så det store skilt med påskriften: "Jerusalem Airport" og det moderne byggeri omkring lufthavnen. På det tidspunkt var byen endnu delt i et jødisk og et arabisk område, og Jøderne beskød ofte de hyrevogne, der vovede sig ind i deres bydel under sabbaten.

(29. juni og 13. juli fortsat, 5)

- 104 -

I forbindelse med Indira Ghandi's søns død ved en flyveulykke fortalte Martinus, at Anna Ørnsholt ^x havde kendt ham som dreng, og at han senere som voksen var ret arrogant over for hende og for eksempel nægtede at hjælpe hende, da hun meget gerne ville have en skrivemaskine.

Nostradamus har nævnt årstallet for Martinus' indvielse 1921, og Martinus mener, at han også har forudsagt årstallet for en tredje verdenskrigs udbrud, nemlig 1999, et årstal som også Martinus føler er det skæbnesvangre.

Nostradamus kan kun have manifesteret sine profetier gennem intuition, ikke blot ved anvendt astrologi, ligesom Edgar Cayce, der kunne sige at for eksempel en bestemt dato i året 1787 var en torsdag, kun kunne gøre dette via intuition.

Jeg fortalte, at jeg i svensk TV havde set en krage, der kunne "fiske" i et hul i isen. Martinus sagde, at fuglene gennemgående er mere intelligente end pattedyrene, fordi de har det skarpe syn og fra højderne har videre udsyn.

Vi talte om det hykleriske og forlorne ved Nobelstiftelsen, og ikke mindst det absurde valg af Begin og Sadat til "Fredsprisen".

Shahen af Iran har i sin tid fået elefantordenen af Margrethe. Martinus undrede sig på, hvad der skulle ske med denne orden, hvis Shahen dør. Jeg kunne oplyse, at i det mindste Dannebrogordenen ved indehaverens død ~~skænk~~ skal returneres til Ordenskapitlet. Martinus påpegede under denne samtale forskellen mellem Pavens guldkors og Jesu trækors!

---

^{x)} Anne Ørnsholt er dansk men har tilbragt en stor del af sit liv i Indien. Hun var i tyve år ansat i Pandit Nehrus hus og før den tid i ti år som sekretær hos Dr. Bose, der som den første konstruerede et måleapparat, hvormed han kunne måle planterens reaktion over for fysisk påvirkning. Anne Ørnsholt var med i den teosofiske bevægelses storhedstid i Indien. Hun blev senere trofast Martinus-tilhænger og segens første fæste i Indien.

17. august 1980

Martinus fortalte om sin oplevelse uden legeme under indvielsesprocessen: Under en fase i denne proces befandt han sig i et umådeligt lysvæld bestående af lodrette vibrerende "tråde" i den reneste guldets farve. Alle de materielle omgivelser, endog hans egen fysiske organisme var totalt forsvundet eller opgået i denne guldglorie. Martinus oplevede således her en levende oplevende identitet uden for de fysiske fænomeners verden, uden for tids- og rumdimensioner, ét med uendeligheden og evigheden, dvælende i og oplevende sit udødelige JEG's element i nærkommunion med sin evige Skaber.

Martinus tror ikke, at nogen kunne komme ind i hans værelse under indvielsesprocessen. Det ville have skadet deres hjerner.

Elektricitet er ånd. Videnskab og teknologi er således inde på åndelige gebeter, men de véd det ikke.

Kul hentet op af jorden i forstøvet form ved automatik ville være en god energikilde. Damplokomotivet var en god og naturlig befordringsmaskine

-----

I forbindelse med emnet "radioaktivitet" talte vi om den universelle vilje til lægedom, der kan konstateres overalt i naturen. Kræft kan ikke læges, når den har fået for stor udbredelse, derfor er atomspaltning en dødelig sygdom, der har inficeret vor planet.

Når atomkraften blev anvendt på Moses' tid eller for eksempel ved bygning af pyramiderne, var det gennem tankens beherskelse af atomet, altså ved magi, ikke gennem sprængning af atomet.

De kosmiske grundenergier er naturligvis ikke organiseret, som Martinus skematisk har symboliseret dem. De differerer i sammensætning eller kombination fra individ til individ men eksisterer i og er forudsætning for alle skabte former.

- 106 -

august
28. ~~september~~ 1980
(torsdag)

Når jeg tænker på den store forsamling i Falkonerscentret ved fødselsdagsfesten for Martinus, dukker lignelsen om sædekornet, bonden og Guds rige (Mark.4,26-29) frem i min bevidsthed. Vi ved ikke, hvorledes denne kosmiske forkyndelse breder sig, hvorledes den vokser og formeres, men vi ser, at det gror, at det rodfæstes i sind efter sind, at det sætter "strå, aks og kærne". Hvilken gyldenmoden gudsager kan denne planet ikke komme til at udgøre, når ad årtusinder den Gud, der giver vækst, har ladet denne udsæd gro og trives!

29. august 1980 (fredag)

Martinus ringede, og vi talte længe sammen.

Nogle medarbejdere havde fået adgang til at indføre kosmologien i aftenskolerne, hvilket Martinus var meget betænkelig ved. Her var "fjerdekapitlet" ikke faldet i god jord.

På Klint vil fremtidens undervisning blive formidlet af særligt uddannede lærere, der holder sig alene til kosmologien, således som den er udformet af Martinus.

Interessen for Martinus-sagen er større i Sverige end i Danmark, og i England breder interessen sig nu. Dette er jo blot en bekræftelse af Jesu udtalelse om profeten og fædrenebyen (Luk.4,24).

En mand i Tjekkoslaviet er i besiddelse af "Livets Bog" men må holde den skjult for myndighederne,

-----
Martinus går først til ro ved to-tiden og står op et par timer senere. Han sover lidt dagen igennem, især om formiddagen. "Jeg har jo en gammel hjerne og skal være meget vågen for at kunne arbejde med mine analyser".

Det bliver til skriftligt arbejde cirka to timer dagligt. Der er meget, Martinus skal tage stilling til, blandt andet sagens fremtidige struktur.

31. august 1980

Vi talte igen om Jeg'et og guldglorien.

Talentet for dannelse af sanseorganerne er evige, men sanseorganerne kan ikke sanse. Sansningen er en funktion hos det levende væsen "det levende i det levende". I realiteten foregår alt i den åndelige verden. De fysiske oplevelser er sekundære.

Vi talte både om Martinus' eget og om sagens horoskop, der er stillet efter datoen 24. marts 1921. På denne dato ophørte eftervirkningerne af indvielsen, hvilket vil sige et voldsomt pres i hjerneregionen, der medførte hovedpine. Og til tider, når analyserne strømmede gennem hjernen, var det som om hovedet voksede og voksede i ryk, indtil det følte, som skulle det sprænges. Men denne skærtorsdag, da Martinus satte sig til rette i sin indvielsesstol, der endnu var som opladet med kosmisk elektricitet, lettede pludselig dette pres, og en varm, velgørende fornemmelse eller impuls forplantede sig fra hjerneregionen ned gennem ryggraden.

- 108 -

5. september 1980
Fredag

Martinus ringede for at fortælle mig, at første del af hans 4 gange "10 minutter" ville blive sendt i radioen næste morgen. Jeg så efter i avisens radioprogram, hvor Martinus i annonceringen var blevet knyttet sammen med Teosofien, hvilket jeg gjorde Martinus opmærksom på.

Ved 21,30-tiden ringede Martinus så igen for at meddele mig, at han ved opringning til Radiohuset havde sikret sig, at betegnelsen "Teosofi" ikke kom med i speakerens annoncering.

---

 6. september 1980
Lørdag

Ved 18,30-tiden ringede Martinus for at høre, hvad vi syntes om hans "10 minutter". Han var naturligvis ikke selv tilfreds men mente, at de følgende tre afsnit ville være bedre, da han havde indtalt de ~~hæ~~ fire dele som ét sammenhængende foredrag, og produceren selv har delt det op i fire afsnit.

Martinus var jo ganske uvant med dette medium. Han havde ingen forberedelser gjort og skulle holde øje med uret. Yderligere måtte han ikke bevæge hænderne, da det ville forårsage bilyde i gengivelsen. Dette sidste var nok det vanskeligste for Martinus at overholde, da hans hænder altid ~~var~~^{er} i bevægelse, når han taler.

---

 12. september 1980
Fredag

Martinus ringede, og vi talte sammen en hel time fra 19,30 til 20,30.

En mangeårig beundrer og tilhænger af Martinus' lære, civilingeniør Hannemann var død. Han havde jo holdt alle tiders tale ved fødselsdagsfesten for Martinus i Falkonercentret blot en måned forinden. Her fortalte han, at han var nevø af Bernhard Løw, og at det var denne, der tog ham med ~~tog ham med~~ til et Martinusforedrag, hvor han for første gang til sin undren hørte, at jordkloden ~~XXXXXX~~

(12.september 1980 fortsat, 2) - 109 -

er et levende væsen. Yderligere fortalte Hannemann en historie om mødet mellem en elefant og en myre, der var en glimrende bekræftelse på Martinus' påstand om, at "alle størrelser er lig med samme ~~størrelse~~ størrelse".

Den bog, Martinus lånte af Nibelvang, forbliver et mysterium. Martinus véd ikke, hvad den hed. Den blev leveret tilbage, og han læste kun afsnittet om meditation. Efter indvielsen holdt en hånd ham tilbage, når han ville læse.

- 110 -

14. september 1980

Martinus virkede veloplagt, men svækket. Han talte meget og forklarede blandt andet hele forløbet af passagen fra mørket til lyset.

Martinus bekræftede, at alt i realiteten foregår i den åndelige verden. De fysiske oplevelser eller foreteelser er sekundære.

Tilværelsen på det mentale plan, som er det primære livsplan, er ikke-fysisk eller immateriel, og dog udgør den et "noget". Denne immaterielle tilstand vil Martinus kalde IMA for en forkortelse.

Kristusvæsenerne har alle nået samme udviklingstrin og har samme erfaringsgrundlag. De reagerer og tænker som én samlet bevidsthed men bevarer dog deres individuelle identitet.

Kristus er stadig aktuel. De mennesker, der har de kristne principper i sig, er sagens fremtid, ikke de opblæste "skriftkloge".

Vi talte en del om symbolet "Grundenergiernes Kombination". "Vi må ikke bevæge os bort fra logikken. Vi må holde os inden for det logiske. Mit verdensbillede er logisk. Der kan ikke påvises noget ulogisk".

I forbindelse med Martinus' anvendelse af betegnelsen "Ragnarok" påviste jeg, hvorledes dette ord i den nordiske gudelære helt præcist betød en tilstand som den, de jordiske kulturer i vor tid oplever. Martinus mener, at disse mytologier omhandler begivenheder, der er overgået tidligere kulturer: "Jorden er meget gammel - ældre end forskerne mener".

- 111 -

19. september 1980
Fredag

Martinus ringede i formiddags for at spørge til Oluf Palm, der i kraft af sit venskab med Lars Nibelvang har kendt Martinus og hans virke næsten fra sagens spæde begyndelse, og som nu strides med døden på Frederiksberg Hospital. Jeg kunne fortælle, at Oluf mente, Martinus havde været på hospitalet for at se til ham. Han havde set Martinus stå i døren til sygestuen og smile og vinke. Martinus havde dog rent fysisk ikke været på hospitalsbesøg.

Emnet førte os i vor samtale ind på begrebet "Forgården", den tilstand der indtræffer umiddelbart efter en sjæls frigørelse fra legemet og opleves forskelligt fra individ til individ. Martinus forklarede, at Mogens Møller ~~ville~~ i denne "Forgård" ville få en voldsom længsel tilbage, fordi han kom så uforberedt afsted, medens professor Hannemann fik en fredelig og forsonende overgang. ~~Oluf Palm~~ Oluf Palm vil hurtigt finde sig til rette, fordi han har sit gode kendskab til kosmologien.

Vi talte også om begreberne puls og stofskifte i kosmisk sammenhæng, ligesom vi talte om klodens cancer i form af den frigjorte radioaktivitet samt klodens egenvilje til regeneration. Endnu kan naturens balance genoprettes, og dette vil også ske.

---

 20. september 1980
Lørdag

Martinus ringede i eftermiddag for at spørge, om jeg havde optaget hans morgenudsendelse i radioen på bånd. Han selv og flere med ham havde glemt det. Jeg måtte med skam melde, at også jeg havde glemt det. Martinus havde fået et bånd fra en dame, men det var ikke helt vellykket.

Jeg fortalte om Oluf Palms nu håbløse tilstand. Ude af stand til at tale, formåede han dog over for mig at fremhviske navnet Martinus og kun dette.

(20.september 1980 fortsat, 2)

- 112 -

Martinus var glad og interesseret, da han hørte, at Oluf havde set ham stå på hospitalsgangen smilende og vinkende. Martinus havde overvejet at tage ind og hilse på Oluf, men som tilstanden nu ~~er~~^{er} ~~var~~, frarådede ~~han~~ jeg ham dog dette.

Mandag den 22.september befriedes Oluf omsider fra sit smertebefordrende fysiske legeme. Jeg fik i den anledning en længere telefonsnak med Martinus. Han lovede at komme søndag.

---

28. september 1980

Martinus var her i dag alene. Et vidunderligt intimt samvær med denne det guddommelige ords Mester. Han havde ikke sovet så godt og undskyldte, at han måske virkede lidt uoplagt, hvad jeg dog ikke fornemmede.

Samtalens hovedemne undervejs til Klampenborg og meget af tiden både ved tebordet og siden i dagligstuen var naturligvis Oluf Palms bortgang og det besynderlige forhold omkring hans testamente.

Jeg læste den korte tale, jeg havde holdt ved Olufs grav, for Martinus:

"Oluf er ikke mere nærværende og synlig for os, og vi vil savne ham. Men det får være vor trøst, at han forlod det fysiske plan i urokkelig overbevisning om, at Jeg'et med alle dets individuelle erfaringer og talenter er absolut udødeligt og udgør en uudslettelig enhed i den kosmiske helhed.

Det legeme, vi her overgiver til naturens kredsløb, er ikke individet Oluf. Ham vil vi mindes som en fortsat levende ven og medskabning, hvis sjæl med dens dyrebare last af erfaringer og minder ved Guds hellige kraft nu bæres videre gennem de evige livsrigter, således som vi ser verdensaltets stjerner og ~~stjerne~~ stjernehobe bæres i bestandig orden gennem rummets dybder.

Vi vil ønske Guds lys og lykke over denne Olufs evige fremtidsfærd!".

Martinus lyttede og udbrød spontant: "Du skulle have holdt tale ved min fødselsdagsfest, men vi havde jo ikke rigtigt talt om det, og der var så mange, der ville sige noget, så vi måtte begrænse det. Når nogle alligevel fik så lang taletid, var det fordi der dog blev tid tilovers. Flere havde bedt om ordet men fået afslag".

(28. september 1980 fortsat, 2)

- 114 -

Martinus forklarede, hvorledes to væsener genkender hinanden, når de mødes på det parafysiske plan, hvor materien eller energierne lystrer tanken og danner den vision, hvorved genkendelse og kommunikation kan finde sted.

Martinus gentog, at menneskenes sande hjemsted er Kristusplanet, hvor alle er ét med hinanden og med Gud ("Der skal blive én hjord og én hyrde"^x) og således udgør Guds primære bevidsthed og i den har al magt i himlen og på jorden. Guds Jeg udgøres af alle levende væseners Jeg'er. (Helheden er mere end summen af enkeltdelen).

Vi talte også om den store pyramides funktion som indvielsespyramide. Dens alder er betragteligt undervurderet af de pyramideforskere, der måler og vejer fra den rent fysiske side. Pyramiden har fungeret gemmen mange kulturepoker.

Dette emne førte os igen ind på Paul Bruntons beretning om en nat i den store pyramide i hans bog "Hemmelighedsfulde Ægypten". Brunton er på en eller anden måde kommet i konflikt med Indiens "hellige mænd". De har ved magi lyst ham i band, så han ikke mere kan vende tilbage til Indien.

---

^x) Joh.10,16.

- 115 -

6. oktober 1980
Mandag

Jeg var i dag til møde på Instituttet angående udgivelsen af "Livets Bog" I på Borgens Forlag. Det var det første møde desangående med forlagsboghandler Jarl Borgen.

---

12. oktober 1980

På foranledning af et oplæg fra mig sagde Martinus, at han ikke er Kristus, men at han har samme bevidsthed som Kristus, da han ellers ikke ville have været i stand til at modtage de impulser, der betingede hans analyser.

Iøvrigt talte vi om det kommende samarbejde med Borgen, og om Oluf Palma ~~der~~ sygdom og død. Visse omstændigheder i forbindelse med Olufs bortgang og hans "sidste vilje" lod ikke mit sind i fred, og efter anvisning i et psykisk tidsskrift, skrev jeg et brev til ham, hvori jeg gjorde rede for min handlemåde. På forbavsende måde virkede det, som om mit budskab nåede den afdøde. Martinus bekræftede, at denne metode kunne være virksom.

Fredag den 17. oktober var jeg igen til møde på Instituttet.

---

26. oktober 1980

Martinus var her alene. Han var ret uoplagt og lidt mut. Men den evige visdom vibrerer som altid i hans ord. Han sagde i dag: "Vort samfund er som en zoologisk have, hvor rovdyr og planteædere befinder sig i samme bur, og noget sådant fungerer naturligvis ikke. 'Fjerde Kapitlet' manifesteret i praksis er det eneste, der kan ændre denne tilstand".

Menneskets rette hjemsted er slet ikke denne planet eller dette livsplan, men Kristusplanet, hvor vold og lignende ikke forekommer, og hvor dyr ikke eksisterer. Men for at kunne nyde oplevelsen på

(26.oktober 1980 fortsat, 2)

- 116 -

dette plan må man passere det mørke, der nu råder på vor klode. Symbolet "Mørket" ~~viser~~^{viser} ~~viser~~ verden af i dag, og symbolet "Lyset" viser, hvorledes det skal blive. Disse to symboler dækker løsningen på det ondes mysterium, og det er Martinus' udtrykkelige ønske, at de skal gengives i farver på henholdsvis bag- og forside af omslaget til nyudgaven af "Livets Bog" under titlen "Det Tredje Testamente".

9.november 1980

Martinus var meget træt og sov det meste af tiden.

Vi talte blandt andet om det kosmiske balanceprincip mellem lys og mørke og i den forbindelse om de kinesiske slangehandlere og hundehandlere som de ^{blev} ~~vistes~~ i den ene af de to makabre "Monde Cane" film.

Iøvrigt talte vi om forfatteren Johannes Hohlenberg og hans perfide og usaglige anmeldelse af første bind af "Livets Bog", der udkom 1932. Denne anmeldelse kan virkelig betegnes som en bespottelse mod Den Hellige Ånd.

Martinus gav igen udtryk for, at han gerne ville leve og opleve "Livets Bog" udgivet på et offentligt forlag.

---

23. november 1980

I dag synes jeg ikke, at vore samtaleemner gik rigtigt i dybden. Vi talte om det skønne kor "Bleib Bei Uns", der blev spillet umiddelbart før det sidste afsnit af Martinus' "Ved dagens begyndelse" gik i æteren. Jeg syntes dette var så smukt og ^{dybt} symbolsk, ikke mindst i relation til min hengivenhed for Martinus og min stadig øgende fornemmelse af, at han snart må forlade os. Martinus havde også lagt mærke til denne hymne og var betaget af den.

"Bleib Bei Uns" er en messe af den tyske komponist Joseph Gabriel von Rheinberger. Teksten er fra Lukas 24,29, hvor to af disciplene på vej ^{hjem} fra Emmaus får følgeskab af den materialiserede Jesus-skikkelse, men uden at genkende ham. Jesus taler visdomsord til dem, og da han vil gå videre alene, beder de ham: "Bliv hos os, thi det går mod aften, dagen hælder allerede!". Det er dog først ved aftensmåltidet, at disciplene genkender deres Mester.

Jeg læste Paul Bruntons udsagn om Martinus for ham, og vi talte i den forbindelse en del om Brunton.

Efter et længere besøg hos Martinus skrev Brunton blandt andet:

"Martinus er et menneske, om hvem det gælder, at det at kende ham er at slutte ham ind i sit hjerte. Han er selve legemliggørelsen af den intelligens, uselvskhed og kærlighed, der udgør den inderste kerne i hans moralske og praktiske lære".

Naturligvis drøftede vi også den forestående aftale med Borgen. Der er mit indtryk, at Martinus endnu er "syv sind" i denne sag.

Søndag den 30. november var jeg så til møde hos Martinus, hvor vi formuleret og fik renskrevet svaret på et oplæg fra Borgen.

- 118 -

7.december 1980

Undervejs til Klampenborg kørte vi omkring Kirkevej i Ordrup for at Martinus kunne udpege den villa, hvor han havde besøgt Bernhard Løw.

Martinus fortalte, at han også havde været på en lang køretur rundt i København, for at han kunne udpege de for hans sags fremvækst markante steder.

Vi talte en del om Martinus' horoskop og kom derved ind på forskellige emner. Martinus kan nu ikke mere tåle stærk kulde. Det giver ham ildebefindende.

 21.december 1980

Martinus var i dag meget veloplagt. Han kom med et sødt julebrev til os, som han trods sine vanskeligheder med synet selv havde skrevet på maskine.

Aftale til underskrift var fremsendt fra Borgen, og jeg kunne ikke se andet, end at den var i overensstemmelse med det mundtligt aftalte og den skriftlige accept, som jeg havde formuleret.

Det var glædeligt at se, at Borgen havde anvendt tiltaleformen "Du" i sin skrivelse til Martinus, som også udtrykte sin tilfredshed med dette. Martinus betegner tiltaleformen "De" som en ^Ymental spærrebom".

Vi var enige om, at den indledning, der oprindeligt var skrevet til "Testamentet", ville være god at anvende som introduktionsmateriale i forbindelse med markedsføringen af Martinuslitteraturen.

Jeg fortalte om det gruppevækkende forældremord i Hellerup, og Martinus forklarede, at indtagelsen af narkotiske stoffer ødelægger de æteriske hjerneområder og kan medføre besættelse, således som det her synes at være tilfældet.

Martinus sagde, at hans viden rummes i hans hukommelseslegeme, og at alt lys er Guds ånd.

- 119 -

4. januar 1981

Selv om Martinus i dag var meget træt, virkede han åndeligt oplagt. Vi havde en lidt diffus samtale om det materiale, Borgen skulle anvende i sin markedsføring.

Martinus fortalte om de forskellige spontane visioner, han havde oplevet. Under et besøg i "Det Hellige ~~X~~Land" var han på en biltur ad en smal bjergvej. Han var meget betænkelig ved den måde, føreren af bilen manøvrerede på mellem bjergvæggen og afgrunden. Men pludselig så Martinus en blå skikkelse, der bevægede sig et stykke foran vognen, og så vidste han, at han kunne være tryk.

Martinus har også haft forskellige mystiske oplevelser på Klint. Når dette område er så okkult aktivt, skyldes det, at der her har været center for soldyrkelse med menneskeofringer, der ikke blev foretaget af ondskab men af ærefrygt. Det var jo i virkeligheden gudsyndelse. Solvognen er fundet på Klint, i Sindal og i Solbjerg på Frederiksberg, hvor "atmosfæren" påviseligt er markant forskellig fra de omgivende kvarterer. At Martinus' livsforløb er knyttet til netop disse tre nævnte områder er nok ikke nogen tilfældighed.

Vi talte om anvendelsen af de to symboler "Lyset" og "Mørket" som illustration på omslaget til nyudgaven af "Livets Bog". Jeg bemærkede, at mange nok ville blive skrækslagne ved synet af symbolet "Mørket", hvortil Martinus svarede: "De skrækslagne må gå, for så er de ikke modne for sagen!"

Skikkelsen på symbolet "Lyset" skal ikke forestille personen Jesus. Iøvrigt er samtlige Martinus' symboler hellige og må ikke misanvendes.

Om sin indvielsesoplevelse sagde Martinus: "Jeg kunne ikke bevæge mig. Jeg var lammet men ville jo heller ikke afbryde oplevelsen, da jeg var meget interesseret. Det var ikke nogen let

(4. januar 1981 fortsat, 2) - 120 -

opgave for et åndeligt væsen at bevæge sig ind i et fysisk væsen".

Vi talte i den forbindelse om Teosoffernes forklaring om den "dobbelte" eller dublerede Kristus under korsfæstelsen, hvilket naturligvis må være et falsum.

 Martinus sagde: "Jeg havde det med mig. Alt var forberedt i et tidligere liv. Det véd jeg nu!".

 Hukommelseslegemet er lutrede erindringer, "guldkopier". Det uædle, slaggerne, forbrændes i tidens ild. Guldets består, skønheden består. Salighedsoplevelsen udløses ved genkendelse. Martinus' oplevelse af velbehag ved beskuen af skinnende genstande såsom ædle stene, krystal, sølv og guld er genoplevelse fra tidligere inkarnationer.

I denne forbindelse påpegede jeg, at dyrekredstegnet "Løven", der er Martinus' fødselstegn, er behersket af solen, ~~ak~~ og at det dertil knyttede mineral er guld.

 Martinus tegnede sine symboler ved hjælp af meget primitive tekniske remedier, der er bevaret og skal på "museum".

---

5. januar 1981 (mandag)

Martinus ringede i aften angående Borgen. Han var ivrig efter at høre, hvordan det gik med sagen, og jeg lovede at ringe til Borgen.

- 121 -

18. januar 1981

Igen i dag var Martinus meget træt. Som han selv sagde, var alene det at komme ned ad sine egne trapper og ind i vognen en meget stor anstrengelse for ham. Han var ellers ret munter og veloplagt, og han blundede ikke. Ved tebordet var samtalen ret "verdslig".

Vi skulle hovedsageligt have talt om den forestående udgivelse hos Borgen og de dertil knyttede problemer, men vore emner blev i stedet verdenspolitik og gamle minder ^{såsom} "Baggesvogn" og de dertil knyttede historier og beretninger. Baggesvogn er en gammel herregård i Sindal ikke langt fra Martinus' barndomshjem. Tanten, som Martinus boede hos, havde i mange år været pige på denne gård og kunne berette om mange interessante hændelser derfra, også hændelser, der lå på grænsen til det parafysiske.

I nogle år havde Martinus stilling som mejerist i landsbyen Hesselager på Østfyn. Han forlod denne stilling, fordi han ikke ville gå med til at fortynde kærnemælken med vand men kun til nød kunne gå med til at iblande skummetmælk. Da mejeriejeren bebrejdede ham, at han således satte sig op imod sin principal, svarede Martinus: "Gud er min principal". Sagen var den, at mejeriet skulle bruge kærnemælk til margarinefabrikation. Martinus havde fået mejeriets smør placeret i første klasse.

Vi talte om Blavatsky og lyden, om Volf's lydterapi samt om overlæge Cai Ankerbye og hans frue. Martinus havde hørt Volf tale i KB-hallen. Chr.A.Volf, som jeg selv har haft en del kontakt med, var en internationalt kendt og anerkendt fysiker. Hans metoder for diagnostisering og afhjælpning af fysiske defekter ved lydterapi har haft stor fremgang. Cai Ankerbye gik fuldt ind for denne metode og forlod for sine avancerede ideers skyld Den Danske Lægeforening. Blavatsky medgiver i "Secret Doctrine", at hun flere gange er kaldt tilbage til livet gennem lydterapi.

- 122 -

25. januar 1981

I anledning af arbejdet med udgivelsen af "Livets Bog" hos Borgen var Martinus her igen i dag efter eget ønske.

Vi blev enige om, hvorledes omslaget skulle udformes, og jeg lovede at lave et layout meget hurtigt.

Den følgende fredag den 30. januar var jeg så hos Martinus med dette layout, som han var tilfreds med.

15. februar 1981

Da Martinus kom ned ~~ad trappen~~ og skulle ind i bilen, sagde han, at blot dette at gå ned ad trappen var lige så stor en anstrengelse for ham som at bestige et bjerg. Under køreturen til Klampenborg sagde han, at han først følte alderen trykke, da han var fyldt firs!

Vi koncentrerede os i dag meget om at bedømme materialet til Borgen. Martinus havde plader til lysbillede med, som han mente muligvis kunne ~~kanne~~ anvendes til reproduktion. De var håndkolorerede på glas og meget nøjagtigt udført. Til de helt fine linjer havde Martinus benyttet pensler med kun ét hår!

Jeg gav udtryk for den opfattelse, at første bind af "Livets Bog" egentlig indeholder det hele, hvilket Martinus bekræftede. De øvrige bind er ekstra analyser og udkom successivt i læg sammen med "Kosmos", der var det egentlige økonomiske grundlag for deres udgivelse.

Martinus gentog atter, at det fysiske plan er et hjælpeplan. Det virkelige livsplan er Kristusplanet, som er det levende væsens rette hjemsted.

-123-

1.marts 1981

Dette skulle blive Martinus' sidste besøg hos os i fysisk skikkelse. Han sov i dag meget af tiden.

På vejen herud fortalte jeg, at "Søndags-Aktuel" havde bragt en fortegnelse over samtlige medlemmer af frimurerens orden i Danmark. Martinus gentog, hvad han tidligere har sagt, at foreningsdannelse medfører stagnation: "De forkalker". Derfor vil han fortsat sætte sig imod ethvert forsøg på at danne forening omkring hans lære.

Martinus fortalte, at han ret tidligt kom ind på ^{ikke} at anvende JEG-betegnelsen i sit forfatterskab og i stedet anvendte ordet VI (hvilket jeg jo også gennemførte ved revisionen af "Testamentet", som desværre ikke i denne omgang blev til noget). I mine ^{mange} talrige artikler har jeg selv helt automatisk undgået anvendelsen af ordet JEG, medens jeg husker, at Gerner Larsson nærmest frådsede i dette ord.

I en samtale om koncentration sagde Martinus: "Man må kunne tænke sig sit legeme udvidet, så det bliver til et univers, altså med udvidet afstand mellem partiklerne".

7.marts 1981 (lørdag)

Klokken 17,40 modtog vi per telefon den dramatiske meddelelse, at Martinus natten til torsdag var faldet, da han var på vej til sin seng. Han havde ligget hjælpeløs nogle timer på gulvet, inden det lykkedes ham at nå telefonen og tilkalde hjælp. En natlæge beordrede øjeblikkelig indlæggelse på hospital, hvorefter en tilkaldt ambulance under udrykning kørte Martinus til Frederiksberg Hospital. Her fik han smertestillende medicin, og man konstaterede brud på lårhalsen.

Det meste af tiden på hospitalet var Martinus sløvet af smertestillende medicin.

- 124 -

8.marts 1981

Klokken 9,30 fik vi over telefonen det sorgens budskab, at Martinus havde forladt det fysiske plan den foregående nat klokken 1,30. På hospitalet sagde man, at han var sovet stille ind.

Aftenen forinden havde Martinus virket opfrisket og vågen. Han havde sagt, at han nu vidste, at han var blevet standset i sit arbejde med de kosmiske analyser og specielt med den symbolforklaring, han ville have med i indledningen til ^{nyudgaven af} første bind af "Livets Bog" i relation til symbolerne på omslagets for- og bagside. Disse analyser lå alt for højt for det jordiske menneskes generelle fatteevne i mange århundreder fremover.

Når det nu skulle være således, udkommer denne bog formodentlig i sin hellige oprindelighed, hvilket er, hvad jeg har ønsket, og hvad jeg også i vore samtaler desangående har sagt til Martinus, at den burde.

"Timen kom, da Menneskesønnen skulle herliggøres".
Ja, "dersom hvedekornet ikke lægges i jorden og dør,
bliver det kun det ene korn. Men hvis det dør,
bærer det megen frugt".

(Joh.12,23-24)

=====

E F T E R S K R I F T

Naturligvis må en åndeligt revolutionær forkyndelse, som Martinus' Kosmologi i virkeligheden udgør, i første omgang vække splid, modstand og forargelse hos mange såvel blandt de "troende" som blandt den materielle facitter og matematisk logik velbevandrede men i åndelig logik retarderede intelligenselite. Og således må det være. De åndelige realiteter, hvori alle fysiske love og foreteelser har rod og udspring, kan kun opleves og erkendes gennem æteriske organer, som hos de store indviende er udviklet til fuldkommenhed, og som medfører den transcendentale sanseevne, der kaldes intuition, hvilket vil sige den evne eller egenskab at kunne komme til umiddelbar viden og erkendelse uden om ydre tillæring.

Om Jesus, som ikke havde nogen anden uddannelse end den oplæring i tømrerfaget, han havde fået hos sin far, sagde man, da han talte i synagogen i sin fædreneby: "Hvorffaa har han dog alt dette, og hvad er det for en visdom, han har fået? Er han ikke tømmemanden, søn af Maria?" - Og de forargedes på ham! (Mark.6,2-3).

Om Martinus, som ud over at være oplært i mejerifaget ligeledes var uden ydre tillæring, vil man sige - og har man sagt - at han intet kan vide, fordi han intet har læst. Og mange vil fremover i forargelse sige: "Er han ikke den ubelæste landsbydreng fra Vendsyssel, søn af en ugift mor? Hvordan kan ^{han} da vide alt dette? Og hvor vover han at hævde, at hvad han siger og skriver er den højeste videnskab og logik?" - I sandhed "Den, som er af jorden, taler af jorden", men "den, som Gud udsendte, taler Guds ord" (Joh.3,31 og 34).

Johannes Døberen erklærede som sin identitet: "Jeg er en røst af en, der råber i ørkenen" (Joh.1,23). Martinus erklærede som sin identitet: "Jeg er en idé". Begge gav de plads for Kristi storhed, idet Johannes Døberen sagde om Jesus: "Han bør vokse, men jeg blive

mindre" (Joh.3,30). Og Martinus erklærede: "Jeg er kommet for at retfærdiggøre Gud og Kristus. Det er stadig Kristus og Kristendommen. Jeg skal ikke dyrkes eller bestige nogen jordisk piedestal. Der er i virkeligheden ikke noget at takke eller tilbede mig for. Det har været en vidunderlig guddommelig oplevelse at føre det evige lys ind i en verden, hvor menneskene endnu i stor udstrækning vander sig i mørke".

Planeten Jorden med dens rigt nuancerede livsmylder er ligesom menneskelegemet oplevelsesredskabet for et udødeligt, Jeg. Den befinder sig nu i en gigantisk kosmisk tidehversbølge, en kosmisk indvielsesproces, der i menneskeperspektiv forløber over årtusinder, men i klodeperspektiv har andre tidsmaal. Planetens auriske sfære er i vor tid formørket af en magtbryndens, krigsmentalitetens og gudsfornægtelsens antikristne mentalklima. Ærefrygten for livet og de højere livsværdier har aldrig under denne planets udviklingsproces været nærmere nulpunktet end i denne vor samtid. Men som Martinus så fortrøstningsfuldt udtrykte det: "Jo tættere dette ugudelighedens mørke bliver, jo klarere vil Det Tredje Testaments budskab lyse".

Hen over årtusinder taler de til os disse den højere verdens udsendinge. De repræsenterer Guds stemme, Guds førelse, vilje og hensigt. Gennem dem kundgør Han sin pagt. Gennem dem leder Han menneskeheden ind på sandhedens vej mod den kosmiske logiks lyshimmel.

Jesus Kristus gav ånd og tone an for den nye verdensepoke, menneskehedens udvandring fra den åndelige blindheds trællekår. Jesus Kristus forkyndte og eksemplificerede de adfærdsnormer og moralske kriterier, der er grundlaget for et menneskerige hævet over det dræbende princips dødedans.

Martinus ophøjer Kristus og bekræfter ved Helligånden Kristi forkyndelse som kosmisk logik og eneste sandhedslære ved hvilken menneskeheden kan føres frem mod det bevidsthedsstadie, hvorfra den kan overskue de evolutionære kredsløbsveje og erkende altets enhed og individets rodfæstelse i denne enhed med dens urokkelige orden og harmoni.

Den åndelige styrke i Kristi første komme er i tiltagende, ikke i aftagende. Denne styrke indstråler nu fornyet og forstærket som helligåndsimpulser over menneskehedens evolutionære vandring og danner sfære for inkarnation af væsener af højere åndsorden og derfor med fatteevne for den intellektualiserede kristne verdensforkyndelse. Sådanne væsener vil udgøre planetvæsenets æteriske hjerneområde, hvilket vil øge takten i den åndelige progression i pagt med den kosmiske viljestyling. Således vil Kristi andet kommes lysvirke ad århundreder og årtusinder omstråle den ganske klode med den kristne alkærlighedsaura. Det er verdensgenløsningens måde at fungere på.

De åndelige genier har hjemme på et oplevelsesplan af mere sublime svingningsarter end de grove fysiske. De påtager sig den kødelige forkrænkelse for at formidle budskaber fra disse højere planer til deres yngre brødre i udviklingen, og da deres kosmiske sanseevne ikke kender nogen grænse, vil de altid efterlade sig noget ufuldendt. Således også med Martinus. Han havde store og vidtspændende arbejder i gang, som han ikke nåede at fuldende. Kosmiske facitter og analyser strømmede uophørligt til ham. Hele verdensbilledet, hele det kosmiske ocean af viden pressede på hans bevidsthed for at komme til udtryk. Det var blandt andet beskrivelsen af livet i de allerhøjeste guddommelige riger, tilværelsen hvor lyset

er selve Guds ubeskyggede stråleglans - "De trænger ikke til lys fra lampe eller lys fra sol, thi Gud Herren skal lyse over dem" (Åb.22,5). Men på sit dødsleje måtte Martinus erkende: "Det ligger for højt. De kan ikke tage det nu".

Et bjergs skønhed og majestæt skal beskues og vurderes på afstand. Kristi inkarnation som Jesus af Nazaret i Palæstina og denne begivenheds evolutionære potentiel, ligesom hans tilsynekomst under den kosmiske indvielsesproces i et beskedent værelse på Nørrebro Runddel i København og dens langtrækkende evolutionære sigte kræver historisk perspektiv for sand forståelse. Først når begivenhederne kan overskues i deres kausalitet gennem årtusinder, kan de bringe beskueren i kontakt med den planetære størrelsesorden og den vilje til vækst mod fuldkommenhed, der er den egentlige næringskilde til de skiftende jordiske kulturers progressivitet.

Den enorme kosmiske lyseffekt, der rummes i Martinus' forfatterskab, kan ikke opfattes og opskattes af det endnu åndssovende menneske. Som en tidlig morgens sol står denne åndelige kraftpotens endnu dæmrende i horisonten fortegnet i form, farve og lysværdi af menneskehedens mentale tåger. Ét er dog sikkert: Den kristne nykulturs morgensol vil bevæge sig ad sin kosmisk afstukne bane mod zenith og ved sine lyskvanter energispektre aktivere væksten af de humane talenter og det intuitive bevidsthedsfelt, der endnu hos de fleste er sovende.

En menneskelighedens og verdensbroderskabets soldag er således i sin gryning, og den kosmiske tænknings æra vil med usvigelig rytmisk præcision fase for fase komme til at præge livsudfoldelsen på denne planet med tryghed, livsglæde, skønhed og fredeligt

harmonisk samvirke. Først da "er Guds bolig rigtigt hos menneskene, og de skal være Hans folk, og Gud selv skal være hos dem" (Åb.21,3).

Og lad da til slut en bekræftende strofe fra Den Hellige Ånds indviede herold selv forkynde den nykristne epokes målsætning for menneskehedens fortsatte exodus fra den åndelige umodenheds mørke-dimension mod et virkeligt menneskeriges lysverden:

"Livets evige sandhed eller livsmysteriets løsning finder man ikke ved hjælp af mikroskoper, teleskoper eller data-maskiner. Man finder den absolut heller ikke ved atom- og brintbomber eller andre helvedesapparater. Men når krigen i menneskets indre har nedkæmpet krigen i menneskets ydre, vil alkærligheden, der er Kristendommens evige lys, gennemstrømme den moderne verdens energiske forskning eller søgen efter den virkelige sandhed og velsigne den med livsmysteriets løsning. Denne løsning er det evige verdensalts identitet som et levende væsen, der udgør uendeligheden og evigheden, åbenbarer sig gennem tid og rum og taler til de levende væsener gennem levende væsener, hver til sin art, sin race, sit sprog og sin væremåde. Og således føres alle levende væsener frem til en alkærlighedens væremåde og dermed til bevidsthed og skabermagt over al materie såsom ild og kulde, vand og luft, stråleformig materie eller "ånd".

Og da vil Kristendommens eller alkærlighedens ånd lyse og funkke fra alle øjne til alle øjne og bringe alle til at kærtegne alle. Og i denne opfyldelse af verdensaltets evige livsbetingelse for salighed eller livets højeste lykke og glæde ved at være til, vil det færdige menneske således

vågen dagsbevidst møde den evige Guddom i enhver hændelse, møde Hans ord i ethvert menneskes ord og møde Ham i ethvert menneskes alkærlighed. Da er genløsningen af Jordens mennesker afsluttet. Skabelsen af mennesket i Guds billede efter Hans lignelse er fuldbragt, Guds ånd over vandene er blevet et himmeriges rige manifesteret på Jorden. Gud vandrer atter med Adam i Paradisets Have".

oooooooooooooooooooo

KÆRE MARTINUS! Dit virke iblandt os er slet ikke slut. Først nu skal dets storhed og skelsættende betydning for menneskeheden lyse uhildet "ligesom lynet når det glimter skinner fra den ene side af himmelen til den anden" (Luk.17,24).

Dit ord har givet min sjæl større vingefang. Dit ord er trængt ind til de helligste dybder i mig selv, og fra disse dybder har jeg fornemmet et ekko, hørt et halleluja, hørt et "hellig, hellig, hellig er Herren vor Gud, stort er Hans navn og retfærdige Hans domme!"

Med dit liv, Martinus, gav du mig nyt liv og nyt håb. Med din ånds lysstyrke gav du mig nye visioner! Hvor jeg før var blind og døv, sanser jeg nu Guds bestandige tale direkte til mig selv: "Jeg er med dig, JEG er med dig i al evighed!"

Hvad der end i denne og i kommende inkarnationer og i intervallerne derimellem skal times mig, vil dit navn og din kosmiske lære forblive indprentet i mit evighedslegeme med lysende, ja med flammende skrift!

Med uafviselig logik har du fremholdt for mig, at verdensaltet er gennemtrængt af gudsånd og gudsvilje. Intet er uden for denne alkærlige, alvidende, urokkelige styring, hvis harmoniserende, belivende og beåndende virke fungerer uophørligt gennem det for sanserne trefoldige kosmos, der udgør det guddommelige helhedslegeme!

Kære Martinus! Hvor velklingende er dog dit navn, dine ord, din forkyndelse, som bruset fra kosmiske symfonier! Summen af dit livs virke er harmoni! Med helligåndsviden har du døbt mig! Ved din verdensforklaring skal alle jordens slægter velsignes!

Et nyt testamente har du formidlet til menneskeheden - det tredje! Og 3 er det fuldkomne tal. Kloden, der bærer vor inkarnations forløb gennem rummet, er tredje planet fra solen, og livsvæsenets grundtal er 3!

Højt agtet være dit navn og dit minde!

